<M>

HJÄRTLIGT VÄLKOMMEN

Livet går ut på att uppleva saker tillsammans, att komma underfund med vår verklighet. Att delta i levande rollspel och att arrangera levande rollspel är ett ypperligt tillfälle att sätta våra normala begrepp på prov, att töja på gränserna för det normala.

Lee Sandberg

TUSEN OCH ETT DÄR EN KATT HAR NIO

Det blir mer och mer uppenbart för mig att liv är kärnan i vår kulturform. Det liv som en arrangör kan ge åt en helt ny värld. Livet som deltagaren ger åt en fantasiperson. Slutligen också livet som uppstår när elementen sammanförs. Genom det levande rollspelet kan en av den nya konstens utövare få så många liv hon vill, var hon vill, hur hon vill. Sedan dö och överleva för att beskriva det.

När Martin bad mig skriva förordet till Mineva - Brev Ett blev jag smickrad. Att välkomna en ung världs innevånare och leda dem till sitt nya hem är en hedersuppgift. Samtidigt blev jag försiktigt eftertänksam; fullt medveten om Martins baksluga motiv att tjudra mig vid projektet. Låt gå, hans list var i det läget i alla fall en aning passé. Under de gångna månaderna , sedan Lee, jag och Martin träffades utanför Café Ogo, har jag ansträngt mig för att hålla mig utanför men genom min nyfikenhet gång på gång funnit mig nosande igenom designskisser och textutkast. När detta förord kom på tal var jag därför redan fast i drömmen. Ungefär samtidigt lyckades jag få igenom några stilistiska idéer och min gode vän Knut Larsson anlitades att göra framsidesillustrationen till Brev Ett. Därmed var saken avgjord. Mineva måste levas.

Ett förords funktion är att säga något mer om vad du står i färd att läsa och välkomna dig, deltagaren. De följande sidorna är så heltäckande och detaljerade att jag egentligen inte kan tillföra något faktamässigt. Det återstår dock den ovärderliga informationen att Mineva produceras med en oförtröttlig entusiasm, energi och känsla av Nordens i dag troligen mest kompetenta arrangörsgrupp, drivna av duon Lee/Martin. Att delta kommer garanterat bli den mest krävande och starkaste levande rollspelsupplevelsen under slutet av detta årtusende. Dessutom blir den till största delen

svartvit, bara det en god anledning att delta.

Så är det och således är det dags för mig att inbjuda er till några timmars inspirerande läsning och leda er till ett nytt flyktigt liv byggt på drömmar och visioner.

December 1996
Babylon 5
Christopher Sandberg
Ett Glas
Ministeriet - Interaktiv Utveckling HB

FÖRFATTARENS FÖRETAL

Världen är den interaktiva teaterns språngbräda. Med dess hjälp kan vi existera i samma fantasi, mötas och känna. En stark värld formar hela vår upplevelse, därför är det av yttersta vikt att världen inbjuder till de känslor arrangören vill skapa. Mineva är en historia om kontraster och konflikter, dess värld är skapad därefter.

De som söker inspiration eller källor till Minevas värld gör bäst i att följa våra steg och söka bland filmer som De tolv apornas armé, Brazil (T Gilliam), Delikatessen, De förlorade barnens stad (Junet & Caro), Res aldrig på enkel biljett (C J De Geer), Den tredje mannen (O Welles), THX 1138 (G Lucas), Kafka (S Soderberg) och Bladerunner (R Scott) eller varför inte i boken Slutstationen av Kenneth Ahl. Man kan hitta en tydlig smak av W Gibsons, G A Effingers, B Sterlings och N Stephenssons stenhårda cyberpunksamhälle i Understadens socialdarwinistiska mardröm. Den hårdkokta amerikanska romanens bistra och karga människosyn, med förgrundsfigurer som Hemingway och Chandler, har satt tydliga spår. Vidare är Minevas utseende och mentalitet också starkt influerade av Film Noir-genren och den tyska impressionismen inom film. Serier som publicerats i tidningen Tung Metall/Heavy Metal/Metal Hurlant är kanske den största inspirationen till mystik och teknologi, speciellt kan Waters of Deadmoon, Blue, Inkalensviten och Lockfågeln nämnas. Tabletopspelare hittar säkert flirtar med bakgrundstexter och prylar från Warhammer 40K; framför allt Necromunda.

Listan kan göras oändlig. Det jag försöker säga är att Mineva inte är något som kan beskrivas med ett enkelt begrepp, (det närmaste jag kan komma är socialnihilistisk retrofuturefantasy) utan är en egen och förhoppningsvis välkomponerad skapelse. Som deltagare ligger din njutning såväl som din skyldighet i att finna en nisch i denna hopblandade värld, vilken både kan ses som en kommentar till konventionella genrer och som något eget.

I Mineva finns ting, ord, namn och personer du och jag kan

känna igen, men i sammanhang vi är ovana vid. Allt detta är i sin ordning. Var och när vårt drama egentligen utspelar sig är oviktigt, faktum är att ingen mäktar fundera på det. Den trånga påtryckande verklighet som bildar avdelning Ta-Sin 12 kräver allas fullständiga uppmärksamhet.

Spendera tiden mellan läsningarna med att skissa på kläder, er person och era föremål från Ta-Sin 12, se välgjorda filmer, läs bra böcker, träffa goda vänner och ät delikat mat.

Vi ses på andra sidan
Martin Ericsson

TILL DEN SOM KÄNNER SIG TRÄFFAD

Den värld som beskrivs här speglar inte på något sätt författarens eller någon av arrangörernas personliga idealsamhälle. Minevas värld är en fiktiv skapelse med medvetna likheter till vår egen världs otrevligare sidor, på samma sätt som Orwells "1984" eller Huxleys "Du sköna nya värld". Genom att skildra en värld där förtryck, girighet, elitism, rassegrigering, socialdarwinism och besinningslös konkurrens råder vill vi väcka tankar kring dessa fenomen och deras roll i vårt verkliga samhälle.

FÖRORD

Största delen av bakgrunden i detta brev är en rapport av spatialagent Jakob S, direkt från den isolerade sektorn Ta-Sin 12, platsen där vår historia skall utspela sig. Han är er hängivne ciceron i Minevas fantastiska och ibland absurda värld. Ni kommer att märka att han kommer från en sektor där villkoren inte är helt olika de vi är vana vid i dag. Anledningen att vi valde just Jakob S var att hans hemtama bakgrund gör att han kan fungera som en brygga mellan Ta-Sin 12 och Sverige. Kom ihåg att de varelser ni kommer att gestalta är de Jakob möter under sin resa. Ingen av er är en storögd nykomling i en främmande värld, ni är den främmande världen.

Jakobs rapport innehåller mängder av ord och begrepp som den genomsnittlige läsaren inte har någon möjlighet att förstå. Av denna anledning har vi bifogat en ordlista. Dessa ord är länkade första gången de förekommer, använd mjukvarans back knapp för att återvända till er läsning. När ni studerar rapporten, sätt er då bekvämt tillrätta med en kopp te, ett anteckningsblock och er favoritpenna. Cigarr, whisky och en Clark Nova fungerar lika bra. Läs rapporten som du skulle läsa en novell, utan att referera till ordlistan, och koncentrera dig på att uppfatta den övergripande känslan i Ta-Sin 12. Fyll sedan på nytt te och börja studera texten noggrannare. Slå upp i ordlistan och försök förstå samhället mer i detalj, lägg ord på minnet och gör stödanteckningar. Upprepa detta så länge du känner att det behövs, gärna med ett par dagars mellanrum. Kom ihåg att Jakob S rapport i första hand är en informativ text, som finns för att ni skall lära er något om Ta-sin 12. Detta kan förklara vissa longörer i historien.

Vi ses på andra sidan,
Martin Ericsson

<M>

JACOB S - EN SOCIOPOLITISK STUDIE
DEL 1: [??:??-25:01] TA-SIN 12

ALBIN KROM

Mottagare Albin Croms arbetsrum är öde. Ett grönmatt ljus från en skrivbordslampa sveper stilla fram och åter över knappsatsen på Croms skrivbord. De pärlemorförsedda tangenterna bildar ett repeterande mönster av skugga och reflektion. Lampan passerar knappsatsen och innan den vänder spelar ljuskäglan kort på ett paket av mjölkvit plast. Centralanställde Mottagare Albin Crom själv är tio våningar längre ner, i Frasett och Hammets lunchrestaurang.

"Jag försäkrar, det är nödvändigt att jag återgår till arbetet." Crom talar korthugget riktat mot sin unga kvinnliga lunchdate.

"Att ignorera en så spännande rapport är en omöjlighet, Albie." Kvinnan kittlar lätt med fingrarna bakom "Albies" högra öra och det är tydligt att de två är nära bekanta.

"Kalla mig inte Albie, lägg av! Se inte på mig sådär, mitt arbete är viktigare!" Crom reser sig, tar på sig hatten och lutar sig fram.

"Du betalar!" Så samlar Crom ihop de oräkneliga bitarna av smutsigt papper mönstrade med maskinskrift som täcker lunchbordets vaxduk och går ut. Väl utanför vänder han sig om och tittar genom de matfettsbruna panoramafönstren på kvinnan. Hon skär sig mot den gröna interiören med sin solgula plastrock. Han lämnar henne ensam.

Crom sveper runt hörnet in i en dunkel gränd och fram till en hiss. Under den monotona hissresan, olidligt långsam och evinnerligen fylld av Piccolons artiga monolog trummar Crom fundersamt på mappen som han bär under armen. Mappen med Jacobs rapport, riven till småbitar.

Hackande och ostämt spelar hushållsapparaturen upp en välkommen-hem-melodi när Crom stiger in på sitt kontor. Aktiviteten i kontorets olika maskiner får gipstaket att darra på ett nervöst vis och ett fint vitt damm dalar ner till ett tunt flor över Croms konsol. Vanligtvis bryr sig Crom inte alls om att få vita fingertoppar vid utförande av en Mottagning men morgonens händelser har gjort honom påtagligt lättirriterad. Han blåser bestämt gipsdammet från knappsatsen och torkar av monitorn med kavajärmen. Så slår han upp Spatialagent Jacob S´s mapp och bootar.

Mottagande
Rapport: Ta-Sin 12
Utställare: Jakob S - Spatialagent
Bearbetare: För Sekretariatet, Mottagare Albin Crom

Med anledning av rapportens bristfälliga biställande och det dåliga skick den är i nödgas jag Mottaga den allteftersom jag kan restaurera den. Det sätt på vilket Jacob överlämnade rapporten gör det, som ni förstår, nödvändigt att den registreras per omgående. Se även loggbok mottagningsrum 18, i dag. I mån av tid skall jag genomföra en kronologisk sammanställning enligt Jacob S egna tidsangivelser. Men nu registerar jag hans ord, sida för sida i den ordning de pusslas på mitt skrivbord. Det första partiet är uppenbarligen en bra bit in i Jacobs text:

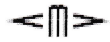

<M>

JACOB S I FÖRHÖR, TIMME ?

Till sist lämnade maskinbyggarna mig ensam igen. Där i mörkret började jag formulera denna rapport, trots att jag inte hade en aning om hur den skulle nå bortom mitt skräckslagna huvud. Surrandet från maskinerna påminde mig om tidens gång. När jag kommit till informatörens berättelse om Takiterna i min rapport blev allt ljust. Remmarna lossnade från min kropp och jag satte mig plågsamt upp, skakande av trötthet, hunger och törst. Av mina tre uppvaknanden (fyra om man räknar min ankomst), var detta det i särklass mest utdragna och plågsamma.

"Ta en cigarr så känns det bättre," bullrade en djup basstämma alldeles bredvid mig. En fet, rykande tobakspåle med fuktig ände stacks varsamt men bestämt in i munnen på mig. Den gräddtjocka röken vände ut och in på mina lungor och cigarren flög från mina läppar följd av slem och en serie grova svordomar.

"Hoppsan, dåligt morgonhumör. Ge honom en kanna Citrat i stället." Den läskande sötsura drycken sköljde smaken av tobak och fruktan ur minnet på mig. Först nu fick jag syn på mannen som satt bredvid mig på britsen. Han var omfångsrik och hade ett brett, jovialiskt leende över det lockiga kammade skägget. Hans kläder var omsorgsfullt sydda av tunna tygremsor i alla upptänkliga toner av vinrött och silver, dekorerade med skimrande pärlor och polerade, förstenade ben från varelser som dött ut för miljontals metacykler sedan. Knapparna satt i strama rader över bröstet och gav ett högtidligt intryck tillsammans med den säkert kilotunga skogen av medaljer och prydnadskedjor. I handen höll han en hatt som liknade skalet från något underjordsmonstrum som polerats och målats till blänkande glans. Hans ögon var lugna och fulla av visdom och tillförsikt. Jag visste att jag mött denne imponerande figur tidigare, men jag kunde för mitt liv inte placera honom.

"Så, Jakob S Spatialagent, det verkar som om några av mina släktingar fått för sig att du blivit en av de där otrevliga dreglande sakerna, vad kallas de nu igen... Faarcit. De tror att du har blivit en Faarcit. Stämmer det?" Han tittade allvarligt och granskande på mig.

"Nej, jag menar ja, det verkar som de tror det." Jag mindes den välklädde mannens skrattande ansikte med skägget blänkande av fett. Plötsligt visste jag vem han var.

"Herr Moubastes?"

"Densamme. Och vad kan jag göra för min stackars humorist?" Han snoppade en cigarr och tände den njutningfullt med en ornamenterad gaständare. En vild plan föddes i mitt huvud.

"Jag gömde mina festkläder under mina eskapader i understaden. De ligger hopvikta vid slagghögen bakom Mötet. Skulle herrn kunna göra mig ynnesten att låta mig bära min kära gamla silverkostym under förhören?" Hjärtat slog en liten volt i bröstet på mig när han svarade.

"Är det allt, det är inte nog god betalning för er dråpliga historia om städmekanoiden och den automatiserade proppsystematorn." Jag hade inget minne av att någonsin berättat en historia innehållande en proppsystemator. "Jag, insisterar, be om något mer!" Moubastes verkade upprörd över min synbarligen blygsamma begäran.

"En skrivmaskin. En skrivmaskin med papper," tillade jag upprymt. För första gången på länge verkade saker och ting gå vägen. Bara det inte redan var för sent.

"Någon speciell sorts skrivmaskin?"

"Vilken som helst går bra, bara den har ett nytt färgband och är nyoljad."

"Finns det verkligen inte mer jag kan göra för dig?" Moubastes var bestämd i rösten, uppenbarligen inställd på att hjälpa mig så mycket han var kapabel.

"Jag skall göra allt jag kan för min lille humorist!"

Jag hade svårt att hålla tillbaka den starka känsla av seger som höll på att fylla mig och hotade att avslöja min plan. Jag satt tyst medan känslorna rasade i mig och lyckades slutligen yttra helt torrt:

"Käre herr Moubastes, om du bistår mig med dessa två enkla gåvor så försäkrar jag att du gjort allt du kunnat för min lycka!"

Moubastes mullrade nöjt och reste sig upp. Han skakade min hand våldsamt och klappade mig på axeln.

"Du skall se att allt ordnar sig, lille vän. Lite förhör skall en agent tåla." Sedan försvann han med sina två strama Poreltjänare.

Crom gör en kort paus i registrerandet och sneglar dystert på paketet till vänster om arbetsstationen. Låter blicken glida till de många skärverna av en mans öde, bitarna maskinskrivet papper framför paketet, dröjer här med blicken ett tag. Ser sedan åter på monitorn. Mottagandet återupptas...

Ännu ingen förklaring till det inträffade, Croms not. Jag har inte lyckats timdatera följande text, herr Spatialagenten är själv oklar om tiden. Säkert är att händelserna äger rum långt innan dialogen med Moubastes. Jacob skriver på sitt oefterhärmligt subjektiva vis:

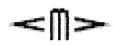

<M>

ATT LEVA I STADEN, TIMME ?

"Vad har du hittat Melinhander?" hördes en kvinnas röst i mörkret.
"Det ser ut som den är död," svarade en ung man med lätt läspande tal.
"Tror du att den var ett Högfolk när den levde?"
"Det är klart den inte var, den är ju död, Högfolk dör inte!, dessutom är dess kläder alldeles trasiga"
"Har den någon Biofon?"
"Nej, men en massa papper i fickan. De ser viktiga ut"
"Ingen Säkringsbricka heller. Skumt."
"Fraacarns, det här har en Janusstämpel, det kan vi sälja dyrt till Tostlarna."
"Ossiar betalar bättre."
"Det gäller bara att bli av med dyngan snabbt så inte Porlarna drar ut sladden på oss."

Ungefär här, vad jag minns, började jag anstränga mig för att analysera situationen. Till att börja med öppnade jag ögonen till springor och kom fram till att jag inte var kvar på middagsbjudningen. Mina minnen från tillställningen var dessutom mycket fragmentariska. Det hade varit ljus och fet mat, män med kammade skägg och kvinnor i breda kragar och nakna bröst. Musik och starkt vin genomträngde alla minnesbilder. Jag mindes ett sluddrande samtal om celler, Strömkapell och det viktiga med formulär men kunde omöjligt förstå hur det hängde ihop. Hur allt slutade har jag ingen aning om, men en kvinna i grön plastkrinolin och ett avskilt rum hade något att göra med saken. När jag smärtsamt lutade huvudet åt sidan kom jag dessutom fram till att jag hade allvarligare problem. Hopkurade på var sin sida om mig satt två mörkt klädda figurer.

Deras kläder var sydda av många mindre, oregelbundna tygstycken som såg ut att komma från tidigare plagg. Under de grova lappsydda överrockarna bar de nötta, löst hängande skjortor och många halssmycken av rostig metall. Deras byxor var fulla av fickor, slitsar, uppbolstringar och veckningar som gav dem ett lätt klumpigt utseende. Skorna de bar var låga med smutsiga metallbeslag. Deras ansikten täcktes av flikar som hängde från deras avlånga hjälmar, men man kunde se deras alerta ögon glittra i dunklet. Det mest anmärkningsvärda med deras kläder var att de alla var olika nyanser av mörkt grå.

Nå, tillbaka till min obekväma belägenhet. Jag kom fram till att vinet jag drack kvällen innan var starkare än jag trott, min molande huvudvärk styrkte denna teori. Då märkte plötsligt

den ena av de två underborgarna att jag levde, kanske hörde hon något ofrivilligt stönande från mig, eller så rörde jag på mig. Hur som helst var hon över mig med ett språng och satte en slipad metallbit mot min strupe. Hon luktade svett och gammal olja. Precis då hon landade på mitt bröst mindes jag nedräkningsuret. Jag hade ingen aning om hur länge jag varit medvetslös. Det kändes som jag skulle kräkas när möjligheten att jag missat min transport slog mig.

"Rör inte en fiber och ligg stilla," väste hon.

"Lever byltet?" frågade han som kvinnan kallat Melinhander.

"Uppenbarligen, stå inte där och hovra, hjälp till att bunta ihop flådarn i stället."

"Vad tänker ni göra med mig?..Vad är klockan? Var är jag?" undrade jag förskräckt och funderade om jag kunde nå min kniv i ena skon.

"Är du fullständigt plumpad? Vi skall ta dig till Kransen, kolla vem du är och om alla hälsonormerna blinkar blå så säljer vi dig till Karavanen. Annars finns det alltid nån mindre nogräknad Fläskkarvare med för mycket Marker och för lite råvaror." Jag var inte helt tillfreds med det svaret. När jag hörde steg bakom mig tändes ett litet hopp om att min situation uppmärksammats av någon slags ordningsmakt.

"Förresten är klockan tio i två, flera timmar efter nattcykel om allt är som det ska." Jag räknade snabbt i huvudet. Om tiden fungerade på ett någorlunda normalt sätt hade jag varit borta i tjugoen timmar. 51 timmar kvar till transport.

SÅKRINGAR, TIMME 25.01

"Säkringskontroll mina damer och herrar, ta tre steg tillbaka från kunden och håll labbarna där jag kan se dem." Kvinnan som höll fast mig reste sig och jag tumlade upp i sittande ställning. Jag minns ännu tydligt min lättnad. En flicka i sliten transparent trenchcoat, stukad hatt i samma genomskinliga plast och gigantiska pjäxor pekade en överdimensionerad pistol mot underborgarna som överfallit mig. Utan att släppa siktet böjde hon sig ned och slängde en blick på mitt trasiga skjortbröst. Sedan stoppade hon ned pistolen i ett axelhölster.

"Det är bara att fortsätta, tack för ert samarbete." Jag var så chockerad att jag inte hann reagera innan jag hade den svettiga damens kniv mot halsen igen.

"Hjälp mig! Jag har mäktiga vänner!" skrek jag halvkvävt efter flickan i Trenchcoat som vänt ryggen åt mig och var på väg bort.

"Jag bryr mig inte om dina vänner. Du har inte tecknat någon rån-, stöld-, bråk-, eller mordsäkring, eller vilken förbannad säkring som helst för den delen. God morgon underborgare, ledsen att jag inte kan hjälpa dig," hon tittade lite nedlåtande medlidsamt på mig och gick vidare.

"Jag köper en säkring nu! Jag belånar min kropp! Jag diskar ihop till den! Jag gör vad som helst bara du tar de här kräken bort från mig." Jag skrek för full hals.

"Räntorna är förjävliga," upplyste mig den svettiga kvinnan som satt på mitt bröst.

"Jag skiter i räntan! Hit med en säkring!" Säkringsflickan kom tillbaka och tittade ned på mig där jag låg, helt hjälplös.

"Engångsfall debiteras med femhundra Marker, halva det värdet räknas mot en eventuell framtida långtidssäkring. Räntan är en tiondel om dagen," upplyste mig flickan. Trots att jag såg henne uppochner tänkte jag på att hon hade en söt näsa. Hennes kroppsnära kläder var lika genomskinliga som den solkiga rocken.

"Ehh, jag tar det. Var skriver jag under?"

"Formaliteterna kan vänta", sade hon och slängde till mig en bricka av något slag.

"Din skit, du är lika

stekt med den skulden som du skulle varit i Karavanen!" fräste svettkvinnan och kastade sig springande bort i halvmörkret. Säkringsflickan sköt tre skott efter henne och log nöjt när ett skrik och ett brak bekräftade att hon träffat. Hon tog en radio ur en ficka och mumlade något om en hämtning. Svettkvinnans kumpan var försvunnen. Säkringsoperatören tog mig ut ur gränden och satte mig bestämt ner på en hög bleknade papper och kartonger. Vi började samtala. Det visade sig att Säkringsflickan hette Lete Hatt och att hon arbetade åt några som kallas Hattarna. "Det är en skyddarcell, den bästa," sade hon stolt. Hon verkade inte förvånad över att jag var helt bortkommen och när jag bad henne berätta om skyddarcellerna tände hon en bucklig cigarill och gav mig en klunk vatten ur en plunta. "Det är billigare för mig, det vill säga jag kan skära ner straffackordet en hel del om du vet nog att hålla dig ur trubbel. Det funkar så här. I Ta-Sin har du ingen rätt utan Marker. Den som inte har några Marker är underutvecklad och det är bäst att man låter sådana dö bort. Du köper en Hälsosäkring så Nanotorerna tar hand om dig när du blir sjuk, när du måste rena systemet, får bionikflimmer, eller vaknar med en kniv i magen. Mer stålar, bättre vård. Samma grej med resten. Av oss kan du köpa rån, stöld, bråk, mord, lögn och en massa andra säkringar. Så om du köper en stöldsäkring och blir snodd på nåt så letar vi rätt på tjuven och lämnar honom till Dari. Vi försöker hitta det stulna och går inte det får du Marker av oss. Fattar du? Så ingen vill sno av någon som har en stöldsäkring, för då får de oss efter sig. Det finns andra skyddargäng än hattarna, men de fungerar på lite andra sätt. Mudderligan lämnar till exempel inte över brottslingar till Dariterna, de bara ger dem en rejäl omgång, eller har ihjäl dem. För oss är det en hederssak att klantarna som åker fast får en hygglig rättegång. Kom ihåg att allt handlar om Marker och du börjar på ett rejält minus. Se till att betala annars måste kanske jag sälja dig till Karavanen. Jag skall ta dig till en kille som kan hjälpa dig att komma igång." Hon drog mig längs en trång och odistinkt korridor, djupare in i dunklet.

Än så länge är omständigheterna kring rapportens dystra inställande oklara, Crems not. Jag börjar bli rädd för att Jacob inte efterlämnat mer ledtrådar än handen. Har nu i alla fall lyckats sammanställa lejonparten av hans analys över Ta-Sin 12. Transkriptionen av Informatorns föredrag är ett nitiskt välgjort arbete, en fjäder i hatten för Jacob S:

JACOB S - EN SOCIOPOLITISK STUDIE
DEL 2: [25:22-26:20] INFORMATORN

INFORMATORN, TIMME 25.22

Lete lämnade mig sittande på en gammal koffert i ett rum med halvgenomskinliga smutsiga plastväggar. För första gången denna besynnerliga morgon fick jag tillfälle att tänka igenom min situation. Jag hade blivit av med alla mina papper, det mesta av mina festkläder, min lykta och värst av allt, mitt nedräkningsur. Nu var jag tvungen att lita till sektorns egna klockor och mitt medfödda sinne för tid. Troligen skulle jag kunna identifiera mig för någon Poreladministratör, men nu hade jag ett utomordentligt tillfälle att få veta allt om underborgarna och deras besvärliga liv. Jag hade slösat bort över tjugo timmar och var fast besluten att utföra mitt uppdrag trots tidsbristen.

"Har du några minnen överhuvud taget?" Jag hoppade till när en mansröst plötsligt talade till mig från dunklet. En man med lugna ögon satte sig på en stol mitt emot mig. Han var klädd i en dräkt som mest bestod av långa remsor av varvat tyg, läder och plast. Hans ansikte var målat med klumpiga spiraler på kinderna och i pannan. "Ehh, jag tror inte det," svarade jag tveksamt.

"Fraacarns, en formaterad jävel till. Jag skall berätta vad som gäller." Jag nickade.

"Jag säger det du behöver veta, sedan ger jag dig till Mötet så får cellerna slåss om dig. Av allt du tjänar de första tre Metacyklerna vill jag ha en tiondel. Jag ordnar så du kan leva, så jag äger en del av ditt liv. Förstått?" Han talade med en övertygelse som fick mig att förstå att allt han sade var viktigt.

"Finns det ingen som skulle berätta för mig utan att jag skulle stå i skuld?"

"Inte en chans, allt i Ta-Sin kostar. Allt! Nå, hur skall du ha det. Vill du veta var du är eller skall jag lämna dig åt Vildsinnarna och Egererna?"

"Kör till," sade jag och lutade mig mot en metallpinne.

"Bra," min nyblivna informator tog fram en svart dosa under kläderna och tryckte på en knapp.

"Ny underborgare;. Nummer 13E. Namn...hmm..," han tryckte på knappen igen. "Vad vill du heta. Som underborgare har du sju namn att välja på, du kommer att identifieras med ditt

namn följt av namnet på den cell du väljs in i och kanske ett tillmäle, om du förtjänar det. Är du cellös bara med namn och ett tillmäle. På namnet följer din unisarkod, men den ger Porel dig"

"Vilka är de sju namnen?"

" Melin, Rotas, Casso, Damiel, Lete, Ossu och Vega . Så, vilket blir det"

"Ehh, Rotas låter bra. Det ligger rätt i munnen på något vis." Informatorn tryckte på knappen och talade nära dosan. "Namn Rotas, status okänd, ingen synlig bionikeller Biofon. Utförligare efter Nanotorisk undersökning. Trolig orsak till radering, fel i sista initiationen. Accepterar villkoren. Röstprov." Han vände sig mot mig.

"Säg något."

"Ehh, kul att vara här." Informatorn tittade misstänksamt på mig och lade ifrån sig dosan.

"Jag skickar det här med bud till en administratör i Porel. Sedan kommer du att existera i Väven." Han lutade sig tillbaka och började sin högst informativa berättelse om vem jag var och hur världen var beskaffad. Jag lät honom fortsätta i sin egen takt och gjorde vad jag kunde för att spela med på hans antagande om att jag var "en formaterad jävel".

UNISARERNAS LIV

"Du är med största sannolikhet en unisar, precis som jag och de flesta andra i Ta-Sin 12. Unisarerna är ett av de Andra folken, de som förvisades från ytan när det Första folket vredgades. Janerna och Dariterna är även de av de Andra folken, men de är långt ädlare än vi, i deras ätter finns spår av arv från andra verkligheter, vackrare och sannare verkligheter. Här i sektorn finns också Hemister, Porel, Tostlar, Psyloter, Nanotorer, Gileru och Proctroner, men mer om dem senare. Du är född i en av kläckningskamrarna som ligger under Ta-Sins betongfundament. Här har du raffinerats av Denatörer och getts de tre Initiationerna av en från Högfolket. Initiationerna är tre gåvor som de Högre ger oss unisarer för att vi skall kunna höja oss över vår ras begränsningar. Den första är förmågan att tänka fritt, tanken och listen är medlet med vilket vi kan bli mer än vad vi fötts till. Den andra är viljan att överträffa oss själva och alla andra, detta är driften som får oss att aldrig sluta sträva uppåt. Den tredje och sista gåvan är kunskapen om världen och vår plats i den. Det är denna sista gåva som du inte riktigt fått. Det händer alltid någon i varje kull, men då finns sådana som jag för att reparera skadan." Informatorn reste sig upp och försvann bakom ett plastskynke. När han kom tillbaka höll han två smutsiga koppar med en simmig brun vätska i händerna. Han räckte mig den ena innan han fortsatte. Den var varm och vätskan luktade sött.

DEN STORA KAMPEN

Unisarernas livskall, vårt livskall, är kampen. Vi finns till för att kämpa mot varandra och växa oss större och mäktigare. En del av oss blir då något mer, som familjerna Porel och Tostlar, eller Daris Furier. De var unisarer för länge sedan, men nu är de något mer än så, de har kommit närmare Högfolkens art, de har blivit Upphöjda. Nu har de fått förmågan att reproducera sig själva utan att använda Kamrarna. De för vidare sitt överlägsna blod till något som kallas "barn", små varelser som utan behov av Initiationerna växer till Upphöjda. Här i Ta-Sin sker vår kamp genom Marker. De är något mer än ett sätt att köpa föda och fördelar, mer än ett sätt att översätta värde mellan varor och tjänster. Marker är ett mått för hur långt i utvecklingen vi kommit.

Att bli rik på Marker kräver list, styrka, hänsynslöshet och vilja, alla de sakerna för oss närmare de högre arterna. Inte alla känner kallet att utvecklas och förnekar konkurrensen och kampen, men de är förtappade och trampas strax ned av starkare unisarer. Allt det här betyder inte att vi inte samarbetar, tvärtom. Det bästa sättet att utvecklas är att vara en del av en stark grupp, en cell som gemensamt kämpar efter framgång. Med starka kumpaner kan du själv bli stark, lojalitet till dina kumpaner i kampen är en av de viktigaste sakerna i ditt liv. I dessa samlingar kan vi också hitta utlopp för våra svaga känslor."

När Informatorn kom in på nedanstående utläggning om unisarernas känsloliv och vad han kallade Strömmen blev den annars sakliga rösten fylld av ett närmast religiöst darr. Han blev helt enkelt hänförd av sina beskrivningar.

DE SVAGA KÄNSLORNA & STRÖMMEN

De svaga känslorna är en del av oss och det vore vansinne att förneka dem, men vi kommer att helt lämna dem bakom oss när vi lämnar unisarernas ras. De svaga känslorna är tillgivenhet, lust, vrede, skräck och lättja. De distraherar oss från den stora kampen och måste därför kontrolleras eller levas ut under ordnade former. Lusten att leva i par, isolerade och med tanke bara på varandra är en svag och värdelös lust. I "kärleken" glömmer vi kampen och våra kamrater. Låt lusten vara ordnad men inte nödvändigtvis till en enda person. Om lusten blir besatthet är du förlorad och dömd att förbli en unisar. En gång var vecka bjuder de högre raserna oss till fest med dem. Under dessa Osores glömmer vi kampen och visar oss för de högre som de svaga känslornas tjänare.

Här lägger vi undan våra vapen och planer och blir enkla ting styrda av välbehag. Under festerna minns Högfolken sitt ursprung och låter också sig själva påverkas av de svaga känslorna. Vi unisarer lever ett liv i halvmörker, mörkret finns för att dölja oss, för att gömma våra fel och brister. Ljuset är alstrat av Strömmen, energin och sanningen, den tillhör den högre art vi strävar att bli. I den högre arten finns inga lögner och inget mörker. Utan Strömmen är vi blinda odjur som famlar i mörkret. Hade det inte varit för Strömfursten Sarnos kamp mot Faarc i underjordens hjärta hade vi levat i Entropins fullständiga mörker. Vörda därför Strömmen och respektera den.

I Osorernas kammare lyser Strömmens ljus klart och avslöjar oss som de enkla ting vi är. Tänd eld för att visa din vördnad för de högre tingen och lägg på den doftande rökelse. Väldoften blir en plats där du kan förnya dina krafter i kampen, ett sätt att fördriva Entropin och för en stund glömma din underlägsenhet. Men glöm den aldrig för länge.

Kläderna vi bär är grå och färglösa för att visa vår underlägsenhet och vördnad mot Högfolken och de Upphöjda. Bara under Osorerna möter vi de Höga i färggranna dräkter av plastband, silkestyger, ljusstavar och metallställningar. Men bara för att våra kläder har samma färgtoner betyder inte det att de alla är lika. Tvärtom kommer du att märka att varje sällskap har sitt sätt att klä sig och att bära fel sorts kläder kan vara livsfarligt. Du kommer att se Ezoonernas dräkter översållade med dekorativa statyetter, Takiternas praktiska

overaller och läderjackor, Syndikatmånglarnas medalj och brodyrklädda livréer, Gasmännens plastrockar, Billias höga ståkragar och Kessler&Kesslers diskreta stålbågade glasögon.

DÖDEN OCH SJÄLSBANKERNA

När vi unisarer dör är det oftast av yttre orsaker. De flesta av oss har ersatt orginalorgan med bioniska för att lättare motstå sjukdomar och yttre våld. Ett fåtal av oss lever så länge att kroppen börjar brytas ned och bli skröplig och dessa behandlas med stor vördnad. När en unisar dör hamnar själen åter i kläckningskamrarna och installeras så småningom i en ny kropp. Det har hänt att gamla vänner till mig kommit tillbaka på det viset efter många metacykler, men de har varit förändrade. Döden är inget att vara rädd för om man utvecklats under livet. Har man däremot förslappats och inte kämpat kommer själen att ligga länge i karmarnas själsbanker innan den får en kropp. De som har minnen från själsbanken säger att det är värre än ord, eller ens tankar, kan beskriva. De sämsta och mest stagnerade själarna hamnar i Glömskan. Glömskan är en långsam själsbank full av lata, smutsiga själar som aldrig får släppas loss. Strömfursten skall veta att Faarc gjort många försök att befria de smutsiga själarna i Glömskan. Här plågas de i en utdragen evighet där vart ögonblick upplevs som en metacykel av smärta. På detta vis går vår utvecklingen inte förlorad i döden och vi vågar ta större risker för kampen.

FAARC OCH UNISARERNA

Långt farligare än vår egen svaghet och långt mer plågsam än döden är Faarc. Han är Entropin i Väven, avsaknaden av Ström och kraft, summan av alla laster och all uppgivenhet.

Han har försökt förinta Ta-Sin sedan tidernas begynnelse eftersom han förstår att de Upphöjda unisarerna och Högfolket är ett hot mot hans makt. En dag, när nog många av oss upphöjts, skall vi befria Strömfursten Sarnos från sin tron av kablar och han skall leda oss i kampen mot Faarc. Tills dess kämpar vi tålmodigt, skyddade av Janus, Strömfursten och kapellens Kyriter. Vi visar vår respekt i handling och i Strömkapellets böner till Sarnos och Högfolket. Men jag vet inte om vi klarat oss utan Mirs vakande öga. Hon är Faarcs dotter och allt han inte är. Många skrattar åt mig när jag säger att jag kan känna henne nära mig ibland, men ingen tvivlar på att det var hon som hjälpte Sarnos att ge oss Strömmen tillbaka. Hon är ingivelserna som leder dig rätt, den hjälpande handen som öppnar dörrar då du är fången och den namnlöse hjälparen i Väven.

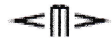

VÅVEN

"Väven?" frågade jag nyfiket. "Jag har hört den nämnas men jag kan inte minnas vad ordet betyder." Informatorn tittade på mig och skakade på huvudet.
"Du är verkligen helt raderad." Han grävde en stund bland burkar och lådor, sedan gav han mig ett tjockt brunt papper med några tryckta paragrafer på. Jag bifogar dokumentet med rapporten (se Vävens Libra). Efter ha studerat paragraferna frågade jag vidare. "Så Väven är ett informationssystem, en datastruktur?"
"Mer än så, det är en värld av ord där de flesta affärer gärs upp, i Väven kan vi mötas utan att mötas och kämpa utan att skada varandra. Men på många sätt är farorna stora som i staden. I Väven finns varelser som skyddar uråldriga gruvor av information, en del av dem kan du hitta och förbanna dig här i stadens verklighet."
"Och Revan?"
"Revan skall du inte ens tänka på, bara vanvettiga Nornor kliver in i Singulariteten och de flesta av dem kommer aldrig tillbaka. Du gör bäst i att följa Kreisternas direktiv. Jag skall se efter om jag kan ordna ett Mönster åt dig nästa gång jag ber i Kapellet."
Jag lät Informatorn förstå att jag var nöjd med svaret på min fråga och han forsatte med att berätta om understadens celler. De frågor jag hade om Kapellet, Kreisterna och Monestraterna kom senare att få sina svar på ett mer direkt vis.

_____//vävens libra i tre (3) fraser...
med SARNOS välsignelse UTBUREN med OSCILLOTRONEN till DIAKONENS kännedom

_____paragraf 1... DEFINITION:
Ordet för Väven skall vara Väven.
Dess ålder är större än min och större än mina väggars. Väven innehåller summan av allt tänkt och varseblivit. Även de nummer som är oändliga finns där. Därför skall väven vara BEGRÄNSAD för de andra folkens lägre arter.

_____paragraf 2... BEGRÄNSNING:
Väven skall vara ren att brukas på den metanivå mina Kreister besitter. Här är det gott om KAMPEN och samtal förs på det parter inte behöver mötas eller spilla dyrbart blod. Var användare skall besitta en TRÅD som representerar dem. Dessa trådar skall säljas och vara förbjudna och klippas av Kyriter. Ingen unisar skall bruka väven utan en fullständig nedteckning av Begränsningen. Dessa skall kallas MÖNSTER och skrivas av mina Kreister och utdelas av mina Monestrater.

paragraf 3... REVAN:
Ingen får nedstiga i REVAN.
...vävens libra//

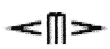

CELLERNA OCH DE ANDRA

Som jag sade sluter sig de flesta unisarer samman i små samarbetande enheter. Dessa celler som de kallas kan förenas av ett sätt att komma uppåt, en syn på tillvaron, en klädstil eller något mer svårförståeligt som en gemensam uppenbarelse eller ett upplevt kall. Cellerna är makten i understaden, de köper, säljer, stjäl och fifflar. De samarbetar och konkurrerar i ett gytter av ständigt förbytliga allianser. Ser du en underborgare kan du nästan vara säker på att resten av hans cell finns i närheten, bara en handfull försöker klara sig på egen hand. Cellerna har sina egna lagar och riter, vill du överleva en längre stund i Ta-Sins understad är det bäst att du lär dig dem. Cellerna rekryterar ibland lovande unisarer av varandra, stora bråk har börjat om åtråvärda medlemmar, men för det mesta hittar de tillökning under Mötet. Det är till Mötet som färskingar som du kommer för att upptas i cellerna.

Där bjuder man Marker för att få rätten till en nykläckt unisar. Ofta är det ont om färskingar och buden rasar i höjden, så det är inte ovanligt att nykomlingar rövas bort. Om en färsking, eller en rutinerad cellmedlem för den delen, visar sig vara defekt på något vis säljs han till Karavanen eller Fläskkarvarna. Karavanen är en cell som specialiserat sig på att köpa in slavar som andra celler sedan kan hyra vid behov. De använder även slavarna som kämpar i Daris viktiga gladiatorspel. Har man hamnat hos Karavanen har man hamnat utanför cellsystemet och det är mycket svårt att ta sig tillbaka in. De slavar som lyckas köpa sig fria blir ofta ensamma frilansare. Vad Fläskkarvarna gör med sina köpta unisarer kan du säkert gissa. Troligen har du klarat dig undan ett liv i Karavanen eller en död på köttkroken, så det enda du behöver oroa dig för är vilken cell som slår klorna i dig. Tro mig, det är skillnad på cell och cell.

SKYDDARCELLER

Hattarna har du redan stiftat bekantskap med och jag antar att du vet hur skyddarcellerna arbetar. Bra. Då skall du veta att det finns bra många fler celler än Hattarna och att de är de avgjort mest sympatiska. Bland de andra finns Mudderligan som använder rent våld som straffmetod. Mördarmördarna är en Cell som består av halvtokiga underutvecklade unisarer som själva är efterlysta. De som har en säkring hos dem brukar gå trygga i understaden, å andra sidan kan de få för sig att du inte betalat din säkringspremie och plocka ditt lår som en första avbetalning. Kessler&Kessler är Mördarmördarnas motsats, ett gäng mesar som enbart säkrar föremål och mest betalar ut ersättningar i stället för att söka upp skurkar. Skyddarcellerna har en tendens att vara väl beväpnade, en del av dem har till och med tillåtelse från Dari att bära skjutvapen och svärd.

BRÖSTARCELLER

De som ger skyddarna arbete är först och främst bröstarna. De är enkla unisarer som använder sin list men framför allt sin styrka för att avtvinga andra unisarer sina tillgångar. På många sätt är bröstarna de som för den mest renodlade kampen mot sina artfränder och de respekteras för sin styrka, men när de inte hör på baktalas de ofta för sin brist på finess och sin tendens att hamna i skyddarcellernas nät. Korom är en av de mest fruktade Bröstarcellerna, åsynen av deras askgrå overaller och metallförstärkta kroppar injagar skräck i den kaxigaste Muddrare. Korom har nått en sådan framgång att de fått fribrev i sina egna kvarter från alla skyddargäng utom Hattarna. Koroms största rivaler är de mer raffinerade Celesterna. De sägs använda arkaisk teknologi för att bedöva eller till och med hjärnblanka sina offer, få minns något efter ett av Celesternas tysta överfall. Porel och Janus är ständigt på jakt efter denna cell som misstänks vara allierad med Faarc själv. Bland de mindre framgångsrika bröstarcellerna finns Billias, en grupp som specialiserat sig på att stjäla unisarer och sälja dem till karavanen. Unisarstöld är ett komplicerat brott och de övermodiga Billias verkar inte riktigt bemästra det.

FIFFLARCELLER

Det finns ett oändligt antal sätt att tjäna Marker på i Ta-Sins understad och Fifflarna prövar dem alla. Dessa raffinerade tjuvar, smugglare, kodknäckare, vägvisare, oddsmakare och sakletare sluter sig samman i celler som är mer löst sammanhållna än de flesta. Många Fifflare går sin egen väg och driver mellan de olika specialiserade grupperingarna allt eftersom de tappar intresset för en viss sorts Fiffel.

Ezoonerna är Fifflare omgivna av många legender. De dyker upp i understaden och säljer slitna oidentifierbara föremål till månglarcellerna. Jag tror att de på något sätt lyckas smuggla gamla artefakter från Ytan genom tullarna, andra har sagt att de har funnit en dold helgedom där ett Högfolk och hennes Kreister skapar gåvor till unisarerna. "När lyktan släckts" är en liga av skickliga smygare som under nattcykeln stjäl ur andra cellers hem, de har hittills undgått arenan trots att många vet vilka dessa tjuvar är. Sazellerna är vägvisare som känner många av den undre understadens hemligheter och avslöjar dem, mot betalning givetvis.

MÅNGLARCELLER

I understadens virrvarr kan du hitta många små butiker och utskänkare, alla dessa tillhör de inflytelserika månglarcellerna. Många av dessa sällskap av handelsmän äger flera butiker och vissa kontrollerar all handel med en vara. Månglarna brukar mötas regelbundet och tillsammans bildar de Syndikatet. I Syndikatet sitter de rikaste och således högst utvecklade representanterna för månglarcellerna och beslutar saker som prissättning och åtgärder mot Bröstarcellerna. Skyddarna och månglarna har en inofficiell pakt som innebär att nästan alla syndikatmånglare är säkrade upp över öronen. De månglarceller eller enskilda månglare som försöker klara sig utanför Syndikatet vägras ofta säkringar och blir ett lätt byte för Bröstar och Fifflarceller. De tre mäktigaste cellerna kallas ibland till och med "handelshusen". Dessa mäktiga ledare för Syndikatet är Kashnik som kontrollerar vapenuthyrning, Veber som säljer Janusimporterad Bionik och Gitoc som äger de största haken i Ta-Sin. Dessa tre ligger ofta i luven på varandra och de mindre månglarna stödjer alla en av de tre stora. Konflikterna inom Syndikatet spiller ibland ut på gatan och Bröstarceller hyrs för att sabotera bodar och hota kunder. Just nu pågår ett stilla krig mellan Kashnik och Veber som framför allt sköts i Väven, många väntar med spänning på att Gitoc skall ställa sig på någons sida. Förutom de tre stora finns en uppsjö av Månglarceller som säljer allt från stulna Biofonanknytningar till skor och klädtrasor.

Ett släkte av månglare som sällan gör något större väsen av sig är drogmånglarna. De säljer vätskor, gaser och salvor som ger intressanta effekter. Sina bästa affärer gör de självklart under Osores, men många svaga unisarer brukar droger regelbundet. Vissa stackare är inte starka nog att klara av ett kontrollerat drogande och förvandlas till ömkansvärda

pundare som bara fifflar till sig Marker till nästa dos. Tillverkningen och försäljningen av många droger är inte tillåten utanför Osores. Många säkringsceller kräver Marker av drogmånglarna för att inte lämna dem till Daris orakel.

Schifons gasmän är en vanlig syn här i understaden, de säljer gas och sötsaker på sitt eget oefterhärmliga vis. En drogcell som du gör bäst i att hålla dig borta från är Dolderna. De har lämnat kampen bakom sig och helt hängivit sig åt sitt Rhemrazin. Drogen gör sina användare omväxlande lyckliga och förtvivlade, fångar dem i en evig cirkel av falska uppenbarelser och mardrömsvisioner.

De överlägset vanligaste drogmånglarna är Hakcirklarna. Du behöver aldrig leta länge i understaden för att hitta ett slitet utrymme där trötta unisarer hinkar sprit och röker cigaretter. Spriten är ransonerad, högfolket vet att vi har lätt att falla för frestelser, så de ser i sin visdom till att vi inte super oss redlösa och glömmer kampen. De enkla och lågmälda haken är flest till antalet. Här görs affärer upp i det rökiga skumrasket och pressade nerver lugnas med beska drinkar. Haken är inga Osores, de är mötesplatser och vilorum där våld och hot inte ses med blida ögon.

Informatorn tystnade och tittade på något bakom min vänstra axel. Jag vände mig om och stirrade ut i skumrasket bakom plastskjoken. Där fanns bara mörker och ett par krumma figurer som bytte metallcylindrar med varandra. De talade viskande till varandra, men det var tydligt att en av dem var upprörd. "Tvåhundra, inte en Mark mer," sade en av dem. Jag minns inte i skrivandets stund hur de två såg ut, kanske är det inte heller viktigt.

"Bry dig inte om dem, de fifflar med Vävprogram och du vill inte blanda dig i. Om du inte tycker att du är redo för att börja fiffla själv?" Informatorn hade fyllt sin plastkopp med någon genomskinlig vätska. Han grimaserade när han smuttade på drycken.

"Jag tror att jag skulle vilja veta mer om understaden så jag inte ger mig in i något jag kommer att ångra."

"Du kommer att göra många saker du får ångra, det gör alla," flinade informatorn. "Men det stämmer att du behöver veta mer." Han bjöd på den illasmakande drycken innan han fortsatte.

DOLDA CELLER

Förr eller senare kommer du att möta celler som inte officiellt finns, celler som funnit sätt att tjäna Marker som för dem in i konflikter med själva Högfolket. Jag vet inte om det är dårskap eller förfelat mod som gör att de vågar trotsa de Höga i sin kamp, men man kan inte neka till att det kan vara ytterst lönsamt. Huset Janus har så länge jag, eller någon annan för den delen, minns försökt stoppa Nornorna. Nornorna är unisarer med skarpa hjärnor som på ett eller annat sätt fått djup och förbjuden kunskap om Väven. De använder dessa farliga talanger för att jaga rätt på hemligheter, kunskap, koder, biofonkoder, kartor och annan kunskap de kan sälja. Från Janus finns stränga påbud att Väven endast skall brukas för enklare kommunikation och transaktioner. Nornorna kämpar ständigt med Beskyddarhusets Vävproctroner som försöker hålla ordning och reda i Vävens slingrande virtuella korridorer. De flesta Norneceller gömmer sig bakom en fasad som månglare eller fifflare. Behandla Nornor med respekt och fruktan, man vet aldrig vilka hemligheter de kan ruva på och många av dem är säkert styrda av Faarc. Nej, lägg dig inte i Nornors affärer, de är lömska och snara till vrede.

Det finns celler som försöker utnyttja andra unisarers svaga känslor för att kämpa sig uppåt i den ädla kampen. Dessa "Glädjeceller" säljer tjänster som bara lagligt erbjuds under Osores. Musik, koppleri, gycklarkonster, teater och vackra bilder är deras farligaste varor. I deras framträdanden väver de in Faarcpropaganda och försvagar unisarernas sinnen för att tjäna sin onde mästare. Glädjecellerna är ständigt eftersökta av Mötet, Syndikatet, Janus och Strömkapellet som betalar säkringscellerna stora premier för att avslöja dessa hänsynslösa frestare.

Jarner är en cell som söker upphöjning genom att sälja falska

biljetter till Högfolkens öppna middagsbjudningar. Biljettköerna till dessa luxuösa tillställningar brukar vara osannolikt långa, men från Jarner kan man köpa en biljett som kanske fungerar för en astronomisk summa. Efterfrågan på biljetterna är stor eftersom det sägs att många gäster till bjudningarna blir adopterade av Högfolket och hjälps att upphöjas.

TAKITER OCH MELINDI

De två könstyper en unisar kan tillhöra är en del av vår svaga sida, en rest från tiden innan den första unisaren initierades i kampen. Könstyperna är sexuellt kompatibla och inbjuder till att förlora oss i lustfyllda smekningar, även om vissa unisarer föredrar samma könstyp. Själv finner jag stort nöje i lusten till den kvinnliga könstypen under Osores, men här i understaden skiljer vi inte på män och kvinnor. Det finns två celler som har hängt upp sin tillvaro och sin kamp på de små fysiska och psykiska skillnader som finns mellan könstyperna.

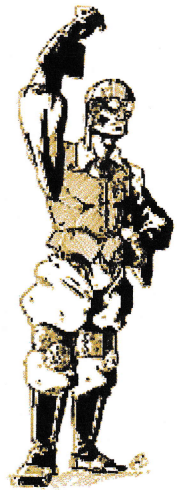

Takiterna tror att den kvinnliga könstypen är ett tillverkningsfel i Kamrarna, skapat av Faarc. De förespråkar att alla av den kvinnliga könstypen skall återvinnas som föda och skickar ständiga delegationer till Högfolket för att stoppa produktionen av kvinnor. Takiterna har vuxit i styrka de senaste Metacyklerna och många fruktar att ett könskrig skall bryta ut i understadens kammare. I direkt motsats till Takiterna står Melindi. Melindi består nästan uteslutande av kvinnor och är övertygade om att männen tillhör en underlägsen art, en tjänarart till de kvinnliga unisarerna. Melindis framfart och uppköpande av manliga slavar upprör naturligtvis Takiterna oändligt och sammandrabbningar mellan cellerna är inte ovanliga. De båda könscellernas agitatorer har rört upp känslorna bland vanligt folk i understaden och fler och fler drabbas av Takiternas eller Melindis vanvettiga idéer. Porels utsända försöker desperat medla mellan fraktionerna, men har hittills inte nått några resultat.

POREL OCH TOSTLARE

Den Upphöjda familjen Porel härstammar från en uråldrig skyddarcell och har tjänat huset Janus i oöverblickbar tid. De är de Upphöjda vi oftast möter, de sköter ransonering, tillståndsansökningar, formulärhantering och andra viktiga uppgifter. Har man något att framföra till Janerna går man genom familjen Porel. Det är även de som anordnar Janus storartade och högstämda Osores. Den enda gång en Porel syns i understaden är när de leder viktiga undersökningar eller kontrollerar ransoneringskort.

Tostlar är huset Daris tjänarfamilj. Den är många gånger äldre än Porel och många undrar om de någonsin varit unisarer. Många av deras ättlingar har de senaste hundra metacyklerna börjat utveckla psylotiska krafter. Ibland får vi unisarer höra talas om en fejd mellan Porel och Tostlar, men jag har aldrig märkt av något sådant. Den enda gång vi möter Tostlar är när vi köper de Medsäkringar som gör att Nanotorerna tar hand om oss. Det var Tostlar som kallade Nanotorerna till Ta-Sin i den vita pestens tid, men det berättar jag om senare. Hur som helst så har Tostlar och Nanotorerna något slags band, Nanotorerna tycks bara respektera Tostlars ord. Till skillnad från Porel, som vi alla vet är trogna kämpar, är vi många som undrar var Tostlar står. Det skulle vara övermodigt av dem att försöka intrigera mot sitt eget Högfolk, men vilka är vi att kritisera de Upphöjda? Tostlarnas ungar lever som en del av sin utveckling bland cellerna. De uppför sig mycket som fifflarceller och i teorin skall de konkurrera på samma villkor som andra celler, de klär sig till och med i grått. Trots att deras äldre släktingar lämnat dem vind för våg är det få unisarer som vågar ge sig på dessa Upphöjda. Tostlarcellerna brukar tas upp av sin släkt efter några månader i understaden, men vissa blir kvar i flera metacykler.

DE UPPGIVNA

Bland de farligaste unisarer man kan möta är de uppgivna. De har ställt sig utanför kampen eftersom de förstått att de är dömda till Glömskan efter sin död. För att tränga undan förtvivlan hittar de egna sanningar och förnekar kampen. Inte sällan leds de uppgivna cellerna av driftiga unisarer som tjänar Marker på sina förtappade kamrater. De uppgivna följer blint sina förvirrade teser och jagas ständigt av Strömkapellet och Proctronerna. Deras boplatser är dolda kammare och undangömda samligsplatser där de konspirerar för att främja sina förvirrade mål. Alla driftiga unisarer gör bäst i att hålla sig borta från de uppgivna och lämna dem till sitt sorgliga öde.

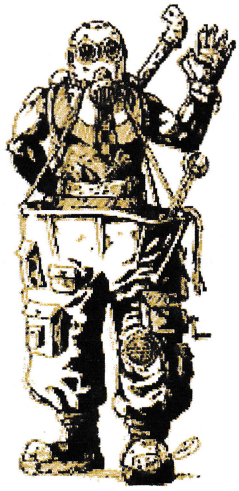

Estnilisterna är de uppgivna i sin renaste form. De har slutat bry sig om något och söker bara en spektakulär död. Var och en av dem har valt ett sätt att dö som de söker med en fanatikers glöd. Berat var kanske den mest kända av Estnilisterna, han såg till att dra på sig en obotlig nanosjukdom och en skuld så stor att Fläskkarvarna tog honom. Han smittade hundratals unisarer då hans kropp såldes i köttmånglarnas butiker.

Destruiderna är en cell av listiga uppgivna som få har sett. De lever som vanliga unisarer under dagcyklerna, men om natten ger de sig av till övergivna gränsväggar med spett och borrar. Deras ännu ouppnådda mål är att slå sig genom en vägg till nästa sektor för att släppa in något ohyggligt som väntar där.

Informatorn lutade sig tillbaka och slöt ögonen. Han såg trött ut efter sin långa utläggning. Så reste han på sig och plockade fram några saker ur ett litet plåtskåp som stod balanserat på en hastigt hopsurrad ställning.

"Kom, jag vill tända rökelse med dig Rotas. Du är en bra lyssnare. De flesta brukar ställa tusen frågor jag varken vill eller kan svara på." Han tände en skål olja och brände en rökelsestav tills den glödde. Jag var osäker på vad jag skulle göra och satt bara stilla och andades in doften. Informatorn tittade på mig och rykte på axlarna. "Alla har sitt eget sätt," mumlade han halvt för sig själv. Själv satte han sig på huk vid elden och vaggade ett slag, sedan gjorde han en serie åtbörder mot rummets hörn som om elden skulle förtrolla rummet. Ur en vaxad duk plockade han upp ett pistolformat föremål och förde det genom flammorna, det följdes av en serie

teknologiska ting som alla sedan lades tillbaka i vaxduken. Jag lade märke till att duken var försedd med en serie tecken längs kanten. "De fungerar bättre med lite Ström i sig," svarade han på min frågande blick. "Så, är det något mer du behöver veta innan jag kastar dig till vildarna," frågade informatorn, uppenbarligen stärkt av sin korta bönestund.

"Tja, jag skulle vilja veta mer om Daris Högfolk, och den där arenan du nämner då och då.."

"Visst, vet du inte vad arenan är ligger du risigt till."

ARENAN OCH DARI

För ungefär tjugofem metacykler sedan gick det knappt att skilja huset Dari från Janus. Dariterna var lika visa och tillbakadragna som Janerna och delade lika på makten över sektorn. Dari skötte bestraffningen av de som säkringcellerna fångat och Janus skyddade oss från Faarc. Sedan kom Ororo. Hon dök upp från ingenstans, hälften människa och hälften mekanisk varelse med förmågan att röra sig lika fritt i Väven som i staden. Utan ett ord sällade sig en nyss Upphöjd cell, Furierna, till henne. Innan cellen Upphöjdes var den Ta-Sins hänsynslösaste Bröstarcell, med mord och vanvettiga affärer som sin lönande specialitet. Tillsammans tog de över huset Dari. Efter en vecka av strider med Janus på gatorna och i Väven var den nya regimen ett faktum. Straffsystemet ändrades till att baseras på blodiga gladiatorkamper i Arenan.

De gamla Dariterna försvann i bakgrunden och gör mycket lite väsen av sig nu för tiden, men vissa av mina vänner påstår att de försöker återta makten genom allianser med de Uppgivna. Furierna är stolta och överlägsna varelser med omätlig aptit på upplevelser. Man kan se dem om natten svepa genom understaden på jakt efter något ingen känner till. Deras smärta kroppar är dekorerade med ringar och färger och de bär mångfärgade kläder försedda med intrikat mönstrade spännen och metallförstärkningar.

Som alla högfolk är både de nya och gamla Dariterna vackra och kloka varelser och deras liv är fritt från de svaga känslornas förtryck. Furierna är ett tydligt tecken på att de som följer Kampen och utvecklas kan nå hur högt som helst. Under både de gamla och nya Dariterna tjänar den trogna familjen Tostlar. Vi unisarer möter som jag sagt sällan andra Tostlar än de unga hetlevrade Tostlarcellerna. Något som många antar är att de gamla och nya Dariterna kämpar om

familjen Tostlars stöd.

Om du någon gång grips av skyddarcellerna och lämnas till Dari kommer du att ställas inför oraklet och hennes Kommission. Det är inte mot Daris lag att stjäla, fiffla eller ens mörda, det är bara mot lagen att avslöjas. I Kommissionen beslutar oraklet om du är skyldig och avslöjad, hon är en mäktig Psylot och kan ibland läsa dina tankar som en klar Vävskärm. Lyckas hon avslöja dig måste du kämpa på Arenan. De som har råd skickar gladiatorer att slåss i deras ställe, men många tvingas kämpa för sitt eget liv. Förlorar du straffas du för din inkompetens med slaveri, böter eller till och med döden.

"Så det gäller att vara klok och inte hamna hos Dari?" frågade jag trots att jag visste svaret.

"Jäpp, hamnar du på arenan mot en av Gladiatorerna, eller värst av allt mot en Furie, är det bästa du kan göra att satsa alla dina Marker på att din motståndare vinner och hoppas att du överlever." Informatorn skrockade för sig själv. Så tystnade han och klev ut ur rummet. Han tittade upp mot en väggfast klocka som hängde i gränden utanför. Jag spanade själv ut i mörkret och såg de buckliga visarna stå på tio i tre. 46 timmar till transport.

"Jag har precis tid att berätta om de främmande arterna."

DE FRÄMMANDE ARTERNA

Nanotorerna och Gileru är de två riktigt främmande arterna i Ta-Sin 12. Ingen vet om de är av de andra folken eller om de kommit till Mineva senare. En gren av Strömkapellets Monestrater predikar att Gileru är avkomma till de unisarer som dåraktigt stannade på Ytan och förvreds av de Förstas vrede. I motsats till detta påstår Janus Denatörer att Gileru tillhör en helt egen art utan något släktskap med vare sig unisarer eller Högfolk. Vad än deras ursprung är så är Gileru motbjudande att se på. Deras ansikten är täckta av hudflikar och utskjutande benstrukturer och ögonen är gula eller gröna. Deras händer är försedda med långa klolika naglar och deras ryggar är krökta. Gileru behandlas med skräckblandad respekt av de allra flesta. Det mest främmande med Gileru är att de inte bryr sig om förtjänst. I utbyte mot att de aldrig kräver betalt för sina tjänster får Gileru det de behöver för att överleva av understadens månglare. Gileru sköter produktionen av föda i Ta-Sin 12 och kallas ibland för Fläskkarvare, ett öknamn de fått eftersom stora delar av matproduktionen här i Ta-Sin är återvinning av uttjänta unisarer. Ibland ser man Gileru som gladiatorer i arenan, andra gånger hittar man dem viskande med fifflare och uppgivna men de dyker aldrig upp på Osores. Gilerus förehavanden styrs av mål de håller väl dolda från oss unisarer.

Nanotorerna kom till Ta-Sin för mer än hundra metacykler sedan, under den vita pestens härjningar då vi trodde att våra dagar var räknade.

En sjukdom som förvandlade de smittades skelett till bräckligt glas härjade i sektorn och alla anade att Faarc låg bakom smittan. Familjen Tostlars mäktigaste Psylot sände ett nödrop genom Väven och bara några dagar senare kom Nanotorerna genom den norra porten. Med sina välsignade maskiner och färdigheter besegrade de den vita pesten och välkomnades som hjältar i Ta-Sin. Ännu idag finns en handfull av dessa mystiska och uråldriga hjälpare kvar i sektorn, men nu arbetar de för huset Daris medsäkringssystem. Nanotorerna har tagit ett fåtal unisarer som lärjungar för att deras hemligheter inte skall dö med dem. Ingen har sett en nanotor utan sin heltäckande kroppsdräkt och spegelglasförsedda mask.

Mindre främmande främlingar, i alla fall till utseendet, är Hemisterna. Hur de kom till Ta-Sin är inte lätt att veta, men troligen lockades de till sektorn av några ambitiösa unisarer som förstod att det fanns Marker att tjäna på Hemisternas krafter. Hemisterna var i sin hemsektor fruktade soldater, med sina aukustiska vapensystem var de oöverträffat skickliga. I Ta-Sin står de utan ledare och irrar till synes planlöst kring. Bara Associaterna, enstöriga unisarer som bemödat sig att studera Hemisterna, kan förutsäga vart en Hemister är på väg. Mot betalning låter Associaterna andra följa Hemistern på vägen och på så sätt skyddas mot överfall. En Hemisters träffsäkerhet är sådan att alla som drar ett vapen i hans närhet kan räkna med att fällas av ljudvapnets dödliga vågor.

Psyloterna är Upphöjda unisarer som utvecklats till en helt annan art än Högfolken. De bryr sig föga om andras förehavanden och kommer och går som de vill i sektorn. De flesta Psyloter är blinda och leds genom understaden av tysta allvarliga medhjälpare. En Psylots dräkt är ett myller av färger och former, av symboler och bilder dess bärare själv aldrig ser. Psyloterna bär på fruktansvärda krafter, vissa kan se bortom tiden, andra manipulera väven med ett ord eller en gest och ytterligare andra känner hemligheter som ger dem makt över humanoiders kroppar.

Fortfarande inga egentliga bevis för vad som hänt Jacob S, Crems rot. Varför ligger hans ena hand inslagen i konserveringsplast på mitt skrivbord och varför kom rapporten fram i så dåligt skick? Vad hände egentligen? Jag har nu lokaliserat vad som tycks vara inledningen på rapporten, vilket jag hoppas är till Sekretariatets nöje. Jacob ger ett förord med ett personligt uttalande. Måhända anade Spatialagenten sitt öde:

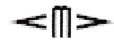

<M>

JACOB S - EN SOCIOPOLITISK STUDIE
DEL 3: [00:00-72:00] ANKOMST OCH AJÖ

ANKOMST, TIMME 0

Arbetet i Sektor Ta-Sin 12 har gett omfattande resultat. Av trängande yttre skäl blir denna rapport inte fullständig. Jag skall summera sociopolitisk struktur och kulturbild som underlag för Sekretariatets primära beslut. Om möjlighet finns skall jag sända en rapport om de slutsatser jag just i detta nu arbetar med. Det jag hört, upplevt och sett här i Ta-Sin har fått mig att frukta att sektorn är viktigare än vi tror. I texten kommer jag låta invånare själva komma till tals emellanåt för att ge en mer heltäckande bild av förhållandena i sektorn. Jag lyder tredje direktivet och har inkluderat personliga känslor i rapporten. Alla dessa kommer att kunna verifieras som sanna om jag mot all förmodan återvänder. Behandla tills dess denna rapport som spekulativ. Är jag fåordig emellanåt så beror det enkom på min nuvarande belägenhet. Till att börja med, Standardprofilen.

P.S Jag antar att standardsekretessen gäller även de personliga detaljerna. Jag ber er att överlämna det brev som medföljer rapporten till min fästmö Dolly.

P.P.S Detta är troligen min sista rapport som Spatialagent. Det har varit ett nöje att tjäna sekretariatet under Metacyklerna som gått och jag skulle vilja ta tillfället i akt att särskilt framföra mina hälsningar till Ebon Sandler, min lärare i social kameliontologi. Tyvärr har jag inte lärt mig nog mycket av honom för att undvika det öde som väntar mig, men där får jag för att ha sovit under lektionerna. D.S

Inget brev av detta slag återfunnet, Crems nøt. Jag tecknar en officiell ursäkt och postar den med en förlustcheck. Sørgligt:

Spatialagent Jacob S: Rapport Ta-Sin 12
00:00-72:00 / Sektorprofil

Huvudmaterial: Kompositbetong
Storlek: 12 000 Kvm
Energi: Begränsad import via Haag 3. Huvudsakligen atombaserad. Ransonering sker.
Befolkning: 500 - 1000
Sektorfunktion: Okänd
Styrelse: Lokal enkel hierarki ledd av Hus Janus och Hus Dari
Teknologi: Okontrollerad kompositteknologi samt reglerad Bionik
Väv: Begränsad ytterkontakt. Hög aktivitet av Nornor.
Stridande: Hög Proctronnärvaro, Darikämpar, primitivt beväpnade medborgare.
Anomalier: Hemister, Gileru, Nanotorer och Psyloter.
Övrigt: F verkar ha ett stort intresse i sektorn.

Jag ankom till sektorn under dess nattcykel. Allt var svart omkring mig och under ett par ögonblick trodde jag att

transporten misslyckats. Fukten och lukten av ammoniak skingrade mina misstankar om att jag var död så jag började krypa längs golvet. Inte ett spår av ljus syntes någonstans och jag sträckte mig efter min lykta. I den flämtande gaslågan såg jag att jag låg på ett betonggolv kringgärdad av hårt rostade metalldelar. Längre bort kunde boställningar av stål och plast skönjas. Snabbt blåste jag ut lågan och tog av mig transportdräktens silverhölje. Under den bar jag min slitna medborgarförklädnad. Vid denna tidpunkt visste jag inte hur stor sektorn var och hoppades på att smälta in i mängden. Försiktigt vek jag ihop transportdräkten och tryckte igång Nedräkningsuret. 72 timmar till transport visade urtavlan och började ticka ned. Bara någon minut senare hördes snabba marscherande steg i kolmörkret. Jag låg helt stilla och hoppades att det inte var vad jag trodde, men stegen svängde snörrätt runt boställningarnas hörn och kom rakt mot mig. Strålkastarsken svepte runt mig, och när förföljarna slutligen fann mig stannade de, helt tysta, i en cirkel kring mig. Jag mer kände än hörde deras närvaro, strålkastarnas ljus gjorde mig blindare än mörkret.

Jag var vettskrämd och när Proctronernas vapen sänktes mot mig var jag nära att springa i panik. En hand i en grovt sydd gummihanske pressades mot min mun och jag slets upp på fötter. I det flödande ljuset anades Proctronernas masker av slangar och täta munskydd. Någon satte en huva över mitt ansikte och jag fördes framåt i kolmörkret med ljusfläckar på näthinnan. Innan jag visste ordet av slets jag uppför rangliga trappor och kastades på ett golv av stålnät. En grind slamrade, ett lås pep till, sedan var jag ensam i mörkret igen. Oroligt höll jag Nedräkningsuret tryckt mot bröstet och kände sekunderna ticka ned. Var jag inte i min dräkt om mindre än 72 timmar skulle den försvinna utan mig. Två timmar passerade innan en man med grå knapplös kostym stod utanför cellen. Han lystes upp av en grön ljusstav han bar runt ena handleden och av en vävterminal på väggen. "Godnatt Underborgare, Feli Trent Porel, protokoll och förhör, Huset Janus." Den grå mannen rättade till några förgyllda band som hängde över hans axel och fortsatte. "Vi vet att du är en Destruid, Underborgare, så det är smärtfriast för oss alla om du bara godkänner en Psylotisk undersökning. Sedan kan du krypa vidare till vilket träckhål du vill." Hans röst var uttråkad och han kliade sig hela tiden irriterat under den stärkta kragen med ljusstavshanden. Detta resulterade i att ljuset flackade vilt över hans oansenliga gestalt. Det hela kändes aningen komiskt.

"Huset Janus, fribrev K samt L västra sektorerna. Kontrollnamn Lem," sade jag med ett leende. Feli slutade klia sig och såg avgjort förvånad ut. Han tittade på mig och mina paltor, fnös och gick mot Vävterminalen. Han doppade fingret i en av skålarna på bordet bredvid Vävkontrollen och målade hastigt en halvcirkel i pannan. Han mumlade något och

började slå pekfingrarna mot tangentbordet. Det märktes att han var van vid Väven. Tecknen rusade förbi och då och då höjde den grå mannan händerna för att hytta små åtbörder mot skärmen.

"Motkontroll Desdivona.", väste han till sist, märkbart irriterad.

"Ipso Eda Nominal." Feli slog in en rad och ett ansikte framträdde på Vävterminalens skärm, mitt ansikte. Han pekade ljusstaven åt mitt håll och sken upp.

"Välkommen till Ta-Sin 12, Agent Jakob S. Det verkar som Sarnos ler mot dig idag"

JANUS & POREL, TIMME 2.5

Feli berättade att det snart var morgoncykel och tog mig med till den del av Ta-Sin 12 som tydligen var Huset Janus residens. Här var gott om utrymme, ljust och smakfullt dekorerat med tyg och skulpturer. Plastrum med växter visade Feli för mig med stor stolthet. Trots husets uppenbara rikedom var de flesta inventarierna slitna och väggarnas färg flagnad som om en trötthet vilade över Huset. Var vi än gick syntes vakter i långa dekorerade rockar med smäckra svärd och hölster i sina metallpläterade bälten. De kontrollerade Felis passersedel flera gånger och tittade misstänkt på mig när han förklarade vem jag var. Den grå lille mannens entusiastiska samarbetsvillighet antydde att han trodde att jag arbetade åt huset Janus i någon annan sektor. Jag tog honom aldrig ur den illusionen. Vi gick vidare in i husets hallar, övervakade av vaksamma blickar och kameralinser, halvt dolda bakom slitna ornament.

I avskilda hallar och bås bor Husets tjänare och anställda. De tillhör alla samma familj som Feli, Porel. Den släkten har tydligen tjänat Huset Janus i Ta-Sin 12 under åtskilliga generationer. De Porelfolk jag såg var alla klädda på liknande sätt som Feli. De bar alla strama kostymer i olika färgnyanser och mönster. En del var försedda med metallbläck, band eller förgyllda epoletter och alla bar kulliga, höga eller välstukade hattar med band. De subtila variationerna i kostymernas snitt och dekorationer verkade följa något slags hierarkiskt mönster.

"Inget talar om en Porels karaktär som hans kostym och sättet han knyter sin slips.", kommenterade min vägvisare.

Medan vi gick berättade Feli att husets största uppgifter i Ta-

Sin 12 är försvaret mot Faarcs inflytande. Både fysiskt och i Väven är Janus de som skyddar mot fiendens planer. Ibland innebär det att obehagliga personer måste försvinna, i bland att fakta måste raderas. Inom huset Janus ryms många olika arbetsuppgifter.

Porelfolket sköter administrativa uppdrag, är tjänare åt Högfolket, anordnar husets fester och arbetar med vad Feli kallade "fältspaning". Tydligen har huset ett stort kontaktnät av Porelsläktingar som placerats ut bland underborgarna för att spana. "Min yngste kusin är satt i en cell våldsamma avvikare. Vi skall kontakta honom om ett par veckor," sade Feli litet sorgset. "Själv arbetar jag som sagt med förhör, det är ett lätt arbete. Jag utför bara verbala förhör och nedtecknar bekännelser och blir det hårdare tag så tar Proctronerna och Psyloterna över." När jag undrade vilka brott han kommer i kontakt med svarade Feli att det i första hand är de som misstänks för brott mot moral och strikt levnad som Proctronerna griper. När jag bad honom berätta mer om dem blev det mycket intressant. Jag sneglade mot nedräkningsuret.

<M>

PROCTRONERNA, TIMME 3.06

"Vilka de var från början vet man inte så noga. De är sådana som kommit vilse, försvunnit och sedan återvänt. En del av dem är från andra sektorer, det vet jag säkert. Många säger att de tillhör en helt annan art än underborgarna och Högfolket. Man ser dem aldrig på dagcyklerna, de griper bara in under de mörka timmarna. Oftast patrullerar de bara, men får vi på protokoll eller kusinerna på undersökning höra om något misstänkt så skickar vi dem på direkta uppdrag. De är fruktansvärt effektiva, jag såg tre unisarer ge sig på en med slagbatonger under ett sökuppdrag. Proctronen ryggade bara till och höjde vapnet, tog ett kliv tillbaka och Barattattatt! Så fanns det inga underborgare, bara en hög rykande kött. För det mesta jagar de Faarciter, sådana som gett sig åt fienden. De vanligaste tecknen på att någon håller på att ställas under Faarcs inflytande är erratiskt beteende, spasmer, felfunktioner i bionik. Men även överdriven upprymdhet, aggressivitet eller frihetslängtan är säkra tecken. Proctronerna tar hellre tio oskyldiga än låter en enda Faarcit slippa undan. De kanske inte är sympatiska eller hövliga, men utan dem skulle vi alla fallit för Entropin lika säkert som om Sarnos aldrig nedstigit i avgrunden"

<M>

ADMINISTRATIONEN, TIMME 3.09

Efter att Feli avslutat sin skildring av Proctronerna hördes en mumlande röst från någon dold högtalare. Jag kunde inte urskilja vad som sades men min nyfunna vän började genast skruva på sig och återupptog sitt kliande innanför kragen. När jag frågade vad som sades svarade han att hans arbetsskift börjat och att vi var tvugna att skynda oss. Han ledde mig hastigt till en dörr och anmälde sin närvaro i en interkom. Vi kom in i ett litet, snålt upplyst kontor fyllt av Vävterminaler och högar av multnande pappersark och kartotekskort. Feli bytte några snabba ord med den glasögonprydde administratören bakom bordet och lämnade mig med en klapp på axeln och ett falskt leende.

"Lycka till agent Jakob S," flinade han och gick sin väg. Jag satt länge tyst och såg på när administratören fyllde i ett flertal blanketter och knappade slött på en vävterminal. Nedräkningsuret tickade så högt att jag trodde administratören skulle höra det. Till sist såg hon på mig över sina mörka glasögon.

"Agent Jakob S, jag ser i era filer att jag inte är auktoriserad att ställa några frågor till er," sade hon, som om det var en fråga.

"Det stämmer, jag har däremot en del frågor till dig." Precis som jag trodde var administratören obehaglig till mods av att vara på den svarande ändan av en konversation, men hennes svar gav mig ändå en hel del upplysningar. Jag frågade ut henne om husets uppbyggnad i större detalj. Tydligen styrs huset Janus i Ta-Sin av en högättad individ vid namn Nool. Han är en evigt ung hermafrodit med ett uråldrigt sinne och starka Psylotiska krafter. Kring honom finns Janus Högfolk, rena Janusättlingar som sköter de viktigaste besluten och håller kontakten med allierade sektorer. När jag bad att få träffa någon av Högfolket svarade hon genom att räcka mig ett litet kort. På det stod: "Välkommen till Moubastes Eseridan Janus tidiga middagsmottagning. Humorister särskilt välkomna.", med sirliga bokstäver.

"Han insisterar att jag bjuder rekommenderade sektornykomlingar," förklarade administratören och log torrt. "För det mesta håller sig Högfolket för sig själva och vanligt folk gör bäst i att respektera deras beslut. De tillhör en mer utvecklad ras än vi Porel och är bättre lämpade att leda," informerade mig administratören. Senare under min vistelse fick jag höra historier om att Janus Högfolk lever i en egen värld av lyx och dekadans, mina egna upplevelser bekräftar

delvis detta. Just nu är de tydligen involverade i en fejd med en gren av sektorns andra stora hus, Dari. Detta verkade uppröra administratören väldigt.

"Normalt är våra relationer kanske kyliga, men skulle vi hamna i öppen konflikt med Dari så kommer sektorn att rasa samman. Vi sköter skydd och underhåll av sektorn och väven, men Dari är de som har mest kontakt med underborgarna. De ger dem krigiska nöjen och sporrar dem i kampen mot varandra." Hon kastade en blick på sin förgyllda rova och sade att det var dags att gå om jag inte skulle missa middagsbjudningen.

"Jag rekommenderar att du byter om till mer...passande kläder." Hon satte några kryss med rött bläck på ett formulär, rev loss en suddig karbonkopia och gav den till mig. Beväpnad med min passersedel och min inbjudan begav jag mig djupare in i huset Janus. Det skulle snart visa sig vara ett ödesdigert beslut att bevista herr Moubastes bjudning.

När jag klev ut ur administratörens kontor visade nedräkningsuret 68.2 timmar till transport. Jag var på väg till en middag för privilegierade. Allt bådar gott.

Bjudningen förseglade Jacobs öde, Crems net. Nedanstående text är de allra sista siderna i rapporten. De tycks ta vid flera timmar senare, efter mötet med Säkringskontrollant Lete, efter Informatorns långa utläggning om Ta-Sins folk. Herr Spatialagenten kom personligen att möta detta folk:

<M>

MÖTET MED CELLERNA, TIMME 26.2

Utanför sprakade en högtalare något om ett möte och informatorns röst tystnade. Det märktes på hans ansikte att det fanns mer att berätta om Psyloterna, men i stället sade han;

"Det är dags att gå nu, dina cellkamrater kommer att kunna berätta mer." Han vände sig bort från mig och grävde i en papplåda. Han fiskade upp en solkig stor schal som han virade runt axlarna.

"Kom med, jag visar dig vägen," sade informatorn och drog ut mig i understadens mörka gytter. Där var män och kvinnor med gråslitna kläder och skarpa tecken målade i ansiktet.

"Vi målar ofta våra ansikten för att visa våra intentioner och vilka vi är." Han stannade och tog en burk med oxblodsfärgat fett ur fickan och målade något i mitt ansikte. Jag vände mig mot en blankslipad metallvägg och speglade mig i ljuset från ett lysrörs återskeen mot den våta marken. I pannan hade jag tre parallella streck, ett av dem var överkryssat.

"Sökande efter cell," sade informatorn och gick vidare. Jag tänkte knappt på mitt uppdrag. Jag kände mig viktig med den enkla målningen i ansiktet, som om jag var på väg att verkligen bli någon. Jag skakade av mig känslan och försökte behålla min objektivitet.

Mötet var en liten öppen plats bland virrvarret av hopsurrade stänger och våningsplan. På boställningarnas sidor hängde unisarer, de såg ut att vara hundratals. Jag kände genast igen de högljudda Korom från informatorns beskrivning, bredvid dem satt några tysta Hattar med anteckningsblock. En kvinna i överdådigt broderade, men likväl gråsvarta, kläder ropade till folkmassan i en koppartratt.

"Fullständig färsking två, utan synliga defekter och bionik," hennes röst var nasal och sprucken och jag antog att hon var en hög Syndikatmånglare. På marken framför henne satt en man i enkel gråblå overall med rakat huvud. Han andades tungt och var tydligt ansträngd av den smutsiga och dammiga luften. Syndikatskvinnan gav honom ett rapp med en utsirad käpp och han kom på fötter.

"Vildsinnarna bjuder tio", ropade kvinnan med tratten och ett upphetsat mummel började bland unisarerna. Då och då skreks bud ut och Syndikatskvinnan upprepade dem. Till sist bjöd Kessler&Kessler över en lädermånglarcell, Rotter, och färskingen gick till sina nya livskamrater. De diskret klädda

säkringsmännen promenerade iväg med sin nyköpta kamrat, ivrigt pratande. Så var det min tur. Syndikatskvinnan och min informator bytte några viskande ord, sedan höjde hon tratten mot munnen.

"Fullständig färsking tre. Mindre felformatering men snabb inlärningstakt. Registrerad och färdig." Informatorn gav mig en knuff på axeln.

"Kliv fram, visa dem att du inte är någon vekling."

"Hur då?" försökte jag fråga och knuffades in i ljuset. Jag kände hur allt informatorn berättat för mig snurrade runt i mitt huvud när jag kisade upp mot de hängande, sittande och liggande unisarerna. Hundratals ögon vändes mot mig, stirrade på mig och mätte min minsta ansiktsrörelse i potentiell förtjänst. En av hattarna viskade något i en kamrats öra. Några smutsiga kvinnor höjde händerna och skrek ett bud. Hur skulle jag nå transportdräkten när jag väl hamnat i en cell? Hur skulle jag kunna fly ur understadens kaotiskt välorganiserade ekonomiska krigszon? Skulle jag bli kvar i Ta-Sin för alltid? Frågorna snurrade i mitt huvud och jag hörde inte skriken och ropen. Jag mindes Ebon Sandler, min mentor i social kameleontologis valspråk "När du inte vet någon annan utväg - spring!" Jag sökte med blicken efter en väg ut, men var jag än såg var monokroma kroppar och skrikande munnar.

"Såld till Korom för femhundrafemtio Marker", skrek Syndikatsmånglaren i tratten. Tanken på ett liv som finesslös rånarbuse var inte direkt lockande. Jag sökte desperat med blicken efter informatorn. Han mötte min blick ett kort ögonblick genom folkhavet, sedan vände han sig sorgset bort med böjt huvud.

"Hjälp mig, lämna mig inte med de här vildarna." Jag skrek utan att veta vem som skulle lyssna. En hård, lortig omfamning blev mitt enda svar.

"Välkommen i gänget färsking," grymtade en fet Korom med ett metallbleck över det knäcka näsbenet. Mitt nästa skrik var bara ordlös frustration. Busarna trängdes kring mig för att klämma på min kropp och titta på mina tänder. Jag vet inte vad som flög i mig, men jag slängde mig mot en av vildarna och slet en svart batong ur hans händer. Den fete skrattade så saliven flög, sedan slog jag till. Batongen landade hårt över bröstarens arm och jag kan svära på att jag hörde ett krasande ljud. Ett ögonblick senare låg jag fastnaglad mot golvet med sex skitiga unisarer över mig. Som jag minns det nu kände jag ingen smärta, men det kanske bara beror på att denna incident tycks harmlös i ljuset av min nuvarande belägenhet.

"Ingen nitar Vega Korom," vrålade tjockisen. "Jag skall

formatera din osäkrade skalle en gång för alla." Vegas ansikte var förvridet av smärta och vrede, i handen höll han något som såg ut som ett grovt kopparrör fyllt med skrovligt glas. Två feta kablar ledde till en brungrå ryggsäck som en av hans kamrater höll i famnen, några lampor blinkade genom tyget.

"Den här bössan är teoretiskt förlamande, men det är på tre teoretiska förbannade meter och med en teoretisk Fraacarns dämpare vi slet bort, så säg adjö till din teoretiska hjärnbark och säg hej till tvåtusenfemhundra praktiska grova flimmer per sekund!" Jag anade att mitt liv och uppdrag var på väg att få ett abrupt och smärtsamt slut.

"Köpet är anullerat." Rösten kom från en av de högsta våningarna av boställningarna. Den fete Koromen stirrade upp i mörkret. Hans ansikte lystes upp underifrån av den laddade flimmerkastaren.

"Köpet är annulerat på Diakonens order." Högt där uppe stod tre gestalter i dräkter försedda med lysande knappar och färgade lampor. Två av dem bar bredaxlade rustningar över de fotsida dräkterna och höll utsirade flerpipiga vapen i bepansrade nävar. Koromen och hans kumpaner gled åt sidan och jag förlorade medvetandet av ren förvåning.

STRÖMKAPELLET, TIMME 38.00

När jag för andra gången på mindre än ett dygn vaknade upp utan att veta var jag befann mig blev jag positivt överraskad. Kring mig var varmt och levande ljus och rökelsekar fyllde rummet med gyllene glöd och lukten av brinnande aromkemikalier. En vacker kvinna i tunna, nästan vita kläder försedda med dekorativa snörningar satte en lermugg bredvid mig. Jag reste mig upp i sittande ställning och såg mig omkring. Fler män och kvinnor i långa ljusa dräkter rörde sig ut ur rummet. Jag var så förbryllad att jag helt glömde bort muggen. Klockan på väggen talad om för mig att jag hade trettiofyra timmar på mig att ta mig till transportdräkten.

"Var är jag?" sade jag och hoppades att kvinnan inte skulle försvinna av min förutsägbara öppningsfras.

"Du är i Strömkapellet, jag skall förbereda dig för din invigning." Hennes tonfall fick det hon sade att låta helt naturligt.

"Javisst, så var det," mumlade jag innan jag kom på vad hon sagt. "Ursäkta, min vaddå?"

"Din invigning i kapellet såklart."

"Hur, ..jag menar,..Varför?"

"Vi håller oss informerade om nya ankomster till sektorn. Vi har ett speciellt intresse av formaterade nya unisarer som ännu inte köpts av cellerna."

"Varför bara formaterade?"

"Inte bara, men ni har lättare att förstå Strömmens mysterier. Här i kapellet finns sanningar de flesta unisarer aldrig kommer i kontakt med"

"Så Strömkapellet står utanför cellstrukturen, utanför kampen?"

"Tvärt om, vi är nog så nära kampens mitt man kan komma. Men om du frågar om vi fifflar och är driftiga på det sätt cellerna är så är svaret nej. Vi ger alla upp en livstid för att tjäna kampen i stället för att delta i den."

"Men hamnar ni inte i Glömskan för er lättja?"

"Vi har en speciell överenskommelse som förhindrar att det

blir så. I utbyte mot att vi tjänar kampen i ett liv får vi vissa fördelar i nästa."

"Tjänar kampen?" sade jag och insåg att jag under hela konversationen tittat på kvinnans bröst i stället för ögon. Jag tittade förläget upp och undrade stilla hur det kom sig att jag alltid började tänka på sex i sådana olägliga situationer. Kvinnan i vitt log förstående och svarade.

"Vi påminner unisarerna om vilka vi är och vilken plats vi har i tillvaron. Vi minns de gamla legenderna om de Första och historien om fallet från ytan och berättar dem för de som vill lyssna. Vi är en plats av elektrisk energi dit de som behöver styrka eller skydd i kampen kan komma, vi är en enda opartisk plats i en stad av allianser. Vi tjänar bara kampens Ström och söker djupt och vida efter sätt att påskynda unisarernas upphöjelse. Detta sökande för oss vida kring i Väven och ibland längre bort än Högfolket önskar. Kanske fruktar vissa Högfolk vårt sökande, kanske är de rädda för att trängas undan av Upphöjda unisarer, kanske har de rätt i sin rädsla. Vi som söker och talar till våra artfränder kallas Monestrater och är de talrikaste av kapellets tjänare.

Men vi pratar inte bara. Våra Kyriter jagar kampens fiender och står huset Janus bi i kampen mot Faarc. De lär sig att använda Kreisternas mest fruktade vapen och instrueras i stridens konster av inga mindre än Proctronerna. Bara de som har starka sinnen och anlag för väpnad kamp väljs in bland Kyriterna, men det räcker inte att vara en slagskämpe. Förutom att vara vår starka arm så är Kyriterna våra heliga poeter. De kommer nära fienden och i deras dikter kan vi kanske lära oss att se hur Entropin och förfallet kan besegras."

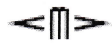

<M>

HOTET MOT TA-SIN, TIMME 38.12

"Förfallet? Du talar som om Ta-Sin var hotat?"
"Ta-Sin är i högsta grad hotat. Under de senaste generationerna har snittinkomsterna rasat i botten och ekonomin börjat stagnera. Inte en enda unisar har upphöjts sedan Furierna. Vi Monestrater fruktar att unisarerna snart kommer att ersättas med en art bättre lämpad för upphöjelse. Förfallet är Entropin, avsaknasen av den livgivande Strömmen och dess kämpaglöd. Entropin är uppgivenhetens yttersta nedbrytande form, Strömlödheten som upplöser allt i kaos och till sist till ett ingenting av tomhet.

Falska Kreister sprider kontaminerad kompositteknologi till de ovetande underborgarna som tror att maskinerna skall underlätta deras liv. Som om det inte var nog att vår lättja drar oss mot Entropin så har Faarc mångdubblat sina försök att nästla sig in i sektorn. Kyriterna rapporterar Faarciter flera gånger i månaden och hela metanivåer av Väven står under fiendens kontroll."

"Vilka är Faarciterna, jag har hört dem nämnas men.."

"En Faarcit är en unisar vars själ slukats av Faarcs Entropiska anfall. Det händer för det mesta under hård mental stress, men på senare tid har helt friska unisarer förändrats. Till en början märks ingenting, sedan börjar Faarciten bete sig annorlunda, visa de svaga känslorna på hotfulla och starka sätt. Det är genom känsloutbrotten vi identifierar de flesta Faarciterna, men bara efter några timmar blir de slugare, mer kontrollerade. Många har svårt att avgöra om en unisar bär på Faarcs illvilja, men Kyriterna är tränade att reagera på varje udda muskelryckning."

"Men är det inte huset Janus sak att försvara sektorn mot yttre och inre fiender? Varför låter de er sköta deras uppgifter?"

Hon tittade på mig med road förvåning. "Du kommer att få veta allt du behöver i sinom tid."

<M>

LEGENDEN OM SARNOS, TIMME 38.15

"Så vad kommer att ske med mig om jag väljer att bli en del av Strömkapellet?" Jag anade att jag nu befann mig i en ännu hopplösare situation än tidigare.

"Du utvaldes av Monestraterna för din avsaknad av identitet och för att en av våra kamrater nyss förstörts. Sarnos kommer att ge dig ett nytt liv, ett nytt medvetande i kampens tjänst. Du kommer inte att minnas det som händer här. Du kommer inte ens att minnas att den du nu är någonsin har funnits."

Jag visste inte om jag skulle skratta eller gråta, jag hade nyss undkommit ett liv som understadsbuse bara för att se fram mot att få min identitet raderad. Och timmarna tickade obönhörligen mot timman då den gömda transportdräkten skulle blixtra till i ett blått sken och translokeras till ett vitt rum långt, långt borta.

"Men vad händer med mig om jag väljer att gå tillbaka till understaden?" sade jag utan hopp om ett vettigt svar.

"Du är fri att gå."

"Hursa?" frihet var det sista svar jag väntat mig.

"Du är fri att gå, men eftersom du ändå inte har någon identitet att tala om så tar vi din kropp som föda och skickar din själ tillbaka in i bankarna. Som sagt, vi tjänar kampen och unisarerna på bästa sätt." Hon log sitt milda, oskuldsfulla leende och drog handen genom sitt tjocka hår. Logiken i det hon sade var oantastlig. Inget får slösas bort i en sektor med så begränsade resurser som Ta-Sin 12.

"Så vem är Sarnos?"

"Han är det enda skälet till att Ta-Sin ännu är en Strömmens plats. För femhundratretton metacykler sedan kom Entropins era till Ta-Sin. En helt vanlig dag sprakade lysrör, gatlyktor, riktningslampor, vävterminaler, larmcentraler och elektriska betjänter till och dog. Allt var kompakt och innerligt mörker. Unisarerna brände sina sista gaslampor och ljusstumpar för att skingra svärtan. När de slocknade brändes plast och tyg. Trots att kylan var bitande slets kläder av för att ge några sista ögonblick av ljus och energi. Till sist fanns bara fettet i de egna kropparna att bränna. Kampen blev en kamp om ljus och cellkamrat slet strupen av cellkamrat för några ögonblicks glöd från hans brinnande hår. Entropins vanvett låg över understaden. Högfolken satt tysta bakom stängda dörrar och

brände sina sista gobelänger, vissa om att det snart var deras tur att slukas av Entropins mörker.

Nool var trött, han hade jagat i Väven efter Förfallets onda hjärta i veckor. Till sist hade han gett upp och samlat sitt Högfolk kring sig för att låta dem dö i värdighet. Då steg Sarnos fram till Nool och sade:

"Herre, jag skall föra Strömmen tillbaka till Ta-Sin 12." Sarnos var ung och av Janus hus, son till furst Mekelid av Janus.

"Kan du det skall du vara som den högsta av Högfolk, du skall vördas som Strömmens furste och aldrig dö." Sade Janus Orakel trött.

"Ta min lans Ezani och min brynja Herotis och gå mot vad mål du ser." suckade Nool och Sarnos gjorde så.

Med den blänkande och väsande Herotis kring kroppen och med eldfängda Ezani i handen klev Sarnos in i understadens mörker. Över trötta unisarer och genom vilda strider skred han, nedåt, nedåt, nedåt mot de djupaste fundamenten. Han kröp genom glömda viadukter och kabeltrummor, klättrade över svarta klyftor och föll genom tysta schakt. Onämnbara fasor strömmade från djupet och ur Ezani störtade utsirade tomhylsor och död i strida strömmar. Då den sista kulan flög ur Ezanis mynning och den sista avgrundsvarelsen slets i bitar av dess kraft stod Sarnos i Entropins innersta kammare. Här var dunklet så starkt att inte ens Herotis strålkastare kunde skingra det men Sarnos kände kablar och knippen av slangar i luften och på marken. Många var brutna och Sarnos förstod att här var Ta-Sins genomborrade hjärta. I avsaknaden av Ström, där bland hjärtats kablar fann Mir, vävens dolda Första gudinna, Sarnos. Hon lärde honom Strömmens genomträngande sanningar och den unge Janen började läka hjärtat. När Faarc märkte att hans Entropiska mörker började skingras skickade han sin väldigaste krigare, maskinbesten Karnak för att dräpa Sarnos. Besten och den unge Strömkämpen möttes i fruktansvärd närkamp. När Karnak slagits till marken fogade Sarnos samman hjärtats trådar och gav Ström till Ta-Sin, strax vältes han omkull av Karnak som kommit på fötter och kablarna slets åter i tu. Så kämpade de i veckor och Ta-Sin blixtrade och skakade av hjärtats oregelbundna slag. Strömmen kom och gick och Högfolk och unisarer samlades till bön för Sarnos seger. Nool talade till unisarerna för första och sista gången. "Hör på dessa ord," sade han. "I detta nu föds Strömfursten Sarnos, högst av de höga. Det är han som med Janus åldriga släktvapen slåss mot Entropin för att föra Strömmen tillbaka. Där vi varit fega är han modig, där vi bränner våra ägodelar bränner han ondskan och alstrar ljus och kraft. Jag, Nool, Högättad av Janus, böjer mig för Strömfursten och svär att hålla hans namn för heligt i

all framtid." Unisarerna skakade i vördnad och knäföll för Sarnos och Nool. Som en man började de banka sina nävar mot marken för att ge sin styrka till Strömfurstens kamp.

Det bankande ljudet trängde ända ned till hjärtat och Karnak stirrade mot taket i avsky. Så rände till sist Sarnos Ezani genom odjurets stålbuk och besten kastades fräsande ned i ett bottenlöst schakt. Sarnos, Strömfursten fäste triumferande de sista kablarna och Ta-Sin fick energin tillbaka. Sedan den dagen har Sarnos vakat i djupet, redo att bekämpa alla bestar Faarc kan skicka för att släcka vår Ström. Varje natt slits hjärtat sönder av Faarcs maskinmonster och varje morgon läker Sarnos dess sår och ger oss Strömmen åter. Falnar vi i vår vördnad för ljuset kommer mörkret att härska för evigt."

Den nästan vitklädde Monestratens ögon var fästa långt borta och hennes bröst höjdes och sänktes hastigt, som om hon var andfådd eller upphetsad. När jag talade tittade hon på mig med en lätt rodnad om kinderna och återfick fattningen.

"Om han vakar, hur kan ni höra hans ord och framför allt hur skall jag kunna möta honom? Jag känner mig inte direkt på humör att klättra ned i avgrunden. Om ni inte har Ezani liggande här någonstans förstås.."

"Ezani förlorades när Karnak störtade i avgrunden. Men du behöver inte trotsa underjordens fasor för att höra Sarnos ord," skrattade Monestraten och log sitt blanka leende. "Vissa av oss Monestrater kan utröna hans vilja i ljusets blinkningar, längden på nattcyklerna och surrandet i kablarna. För utom dessa vaga profetior finns Diakonen. Diakonen väljs varje metacykel bland de Janer som är närmast släkt med Sarnos. När Diakonen valts ikläder han sig Oscillotronen, en krona av keramiska spolar och hyperkänsliga kvicksilverbrytare. Det tog hundra Kreister lika många metacykler att bygga den och ritningarna fyllde hela det som nu är Strömkapellet. Oscillotronen reagerar på varje flimmer i ledningarna och varje förändring av ljuset och för informationen in i Diakonens hjärna. På så sätt hör han Strömfurstens tankar och förmedlar dem till oss. Mycket av det Sarnos tänker är för klokt för oss att förstå, men Monestraterna arbetar ständigt med att tolka Diakonens ord. Var och en av oss får bära Oscillotronen under en dag när vi invigs i Strömkapellet. Jag kan lova dig att det är det största som kan upplevas, varje foton i hela Ta-Sin blir till en oändlig visdom som inte kan beskrivas i annat än en Ström av ljus."

<M>

KREISTERNA, TIMME 38.40

På något sätt lät det som hon försökte trösta mig, förklara för mig att raderandet av min själ skulle ge mig en bättre tillvaro. Monestraten reste sig upp och hennes hand råkade nudda min. Blixtsnabbt drog hon sig tillbaka och drog hastigt efter andan. Jag mötte hennes blick och några sekunder blev vi bara tysta och tittade på varandra. Jag förstod inte vad som hände i den vackra Monestratens huvud, men hon verkade bekymrad. Så satte hon sig hastigt och fortsatte tala.

Lärlingar till de hundra Kreisterna finns ännu i Strömkapellets tjänst. De tillverkar och justerar all legal kompositteknologi i Ta-Sin. Varje krets, varje ledning måste vara ren från Faarcs inflytande för att komponenterna inte skall vända sig mot sin bärare. Många unisarer dödas varje metacykel av de falska Kreisternas mardrömsmaskiner. Fem av kapellets Kreister sköter Oscillotronen och är ständigt på jakt efter de sällsynta komponenter som behövs för att den skall fungera. Andra jagar tillsammans med Kyriterna efter falska Kreister och renar unisarernas maskiner. De högsta av Kreisterna är Innovaterna som söker hela sina liv efter bortglömd teknologi eller söker uppfinna nya sätt att kombinera befintliga komponenter. Många av Innovaternas uppfinningar är så farliga att de bara skådas av Diakonens och Högfolkens ögon.

<M>

UT UR LJUSET, TIMME 38.51

Plötsligt tystnade hon, såg sig omkring och drog mig hastigt till sig. Utan förvarning tryckte hon sina läppar mot mina och kysste mig våldsamt. Ingen fanns kvar i rummet.

"Det är några minuter kvar innan de hämtar dig. Ingen kommer att veta någonting." flämtade Monestraten mot mitt ansikte.

"Nej, inte ens jag! Och jag är inte säker på att jag vill spendera mina sista medvetna ögonblick med en visserligen vacker, men vilt främmande kvinna i en fullständigt vanvettig sektor full av religiösa dårar och mordgalna vildar!" Jag måste erkänna att jag drabbades av vad som brukar kallas ett totalt sammanbrott vid denna punkt. Vetskapen om att min själ skulle raderas av en troligen mycket obekväm elektrisk huvudbonad kombinerad med det senaste dygnets drastiska miljöbyten tog till sist ut sin rätt. Monestratens plötsliga erotiska överfall blev för mycket för till och med en tränad sekretariatsarbetare. "Jag är Spatialagent Jakob S," skrek jag och viftade en fiktiv passersedel i luften "Jag har rätt att ställa vilka frågor jag vill och kräva utförliga svar, jag har rätt att resa som jag önskar i alla osmittade sektorer, jag har rätt att kräva samarbete av vem jag vill, jag har rätt till gratis drinkar! Men i den här förbannade sektorn har jag bara rätt att bli nedsupen, fångad, förhörd, såld, blåslagen, raderad och våldtagen av vanvettiga elektriska nunnor!" Innan jag hann fortsätta sparkades dörren in och två Kyriter slet tag i mig. Deras kolossala rustningar gav inte efter en tum när jag sparkade och bet som en galning för att komma loss. Jag blev inte särskilt överraskad när ett hårt slag fick mig att förlora medvetandet.

JACOB S I FÖRHÖR, TIMME ?

När jag vaknade upp utan att veta var jag var för tredje gången på mindre än ett dygn lutade sig ett bekant ansikte över mig.

"Feli!" nästan skrek jag av glädje och försökte omfamna Poreltjänaren, jag blev smärtsamt medveten om att jag låg fastspänd på ett lågt metallbord. Feli lutade sig mycket nära mig och viskade i mitt öra.

"Nu har du ställt till det för dig," väste han och drog ett svart skynke över mitt huvud.

"Feli, hjälp, det måste vara ett fruktansvärt misstag! Ipso Eda Nominal, det är jag, Jakob S, känner du inte igen mig? Feli vänta!" En dörr smälldes igen och gick i lås. I mörkret där jag låg hörde jag tysta varelser rigga upp maskiner kring mig. Surrandet av keramiksäkringar och klickandet av små kontrollspakar som arrangerades i kalibreringsläge var det enda jag kunde höra. Skräcken var så övermäktig att jag inte ens vågade skrika.

Till sist lämnade maskinbyggarna mig ensam igen. Där i mörkret började jag formulera denna rapport, trots att jag inte hade en aning om hur den skulle nå bortom mitt skräckslagna huvud.

<M>

DE SISTA ORDEN, TIMME 64

Så kommer det sig att jag sitter med en väloljad skrivmaskin och tecknar denna rapport i en cell fylld av de mest vederstyggliga elektroniska tortyrinstrument. Tiden i Ta-Sin 12 har varit informativ, för att inte säga upplyftande. Jag väntar med spänning på att Moubastes män skall återvända med transportdräkten. Bara det finns tid. Enligt mina beräkningar har jag ännu några timmar på mig.

Tiden går och det finns inget mer för mig att göra än att betrakta förhörsrummet och tänka på er kollegor. Jag sitter i en särdeles trång och ogästvänlig lokal. Underhållrören i taket är eroderade och släpper ständigt ut en syrlig doft av gasol. Från en ventil troligen vettande mot ett Hak pyser regelbundet oset av stekt kött in. Det har den söta bidoft som bara svål eller unisarkött ger. Kan inte avgör vilket. Om transportoverallen kommer inom snart och förhöret går väl kanske jag kan göra en mer ingående analys av Ta-Sins 12 kök. Jag mäter tiden på de regelbundna taktslagen från en hålkortsadapter.

<M>

<M>

ADJÖ, TIMME 67

Moubastes män återvände nyss. Med sig hade de några trasor av silverglänsande dilativplast. Resten dekorerar antagligen någon Ezoons festkläder vid det här laget. Jag rev sönder försättsbladet och skrev ett nytt. Jag är en spatialagent. Jag avlägger alltid rapport. Alltid.

Jag väntar på förhör med handen och rapporten inslagen i transporthöljet. Fingeravtrycken kan verifiera rapportens autenticitet. Jag hoppas transporten kommer före Proctronerna. Hälsa Dolly.

Efter att ha läst leggen från mottagarrum 18 och efter närläsning av rapport Ta-Sin 12 är det min slutsats att herr Spatialagent Jacob S förolyckats under utförande av uppdrag, därmed kan alla tankar på en konspiration skingras. Jacob S genomförde till fulla sitt jobb bortom vad plikten kräver. Kremering av återsända kvarlevor skall ske efter toxinobduktion, på Fridagen vid östra minneslunden.

Fallet avslutat,
Mottagare Albin Crom

Crom snurrar runt till interkomen och slår ett väl invant nummer. "Det är... Albie. Sitter du kvar? Du, jag kommer ner. Förlåt."

<M>

ROLLER OCH FÖRBEREDELSER

När du anmäler dig till Mineva fyller du i dina uppgifter t ex vad du vill spela och betalar deltagaravgiften. När detta är gjort kommer en bekräftelse (inom ngn vecka) av den roll du vill spela att finnas om du klickar på ditt namn i vi-är-med listan här på våra websidor. Vi måste dessutom ha din email adress, har du inget så skaffa ett hos www.hotmail.com och meddela oss vilket email du tog där. Vi visar tydligt på våra websidor (gul stjärna vid ditt namn samt ett datum), då du fått ett meddelande där av oss. Efter detta bör du snarast betala deltagaravften därefter bör du börja arbetet med rekvisita, byggnationer och utvecklingen av din rolls personlighet.

Det viktigaste arbetet med din roll utför du själv. Blås liv i rollskelettet med egna idéer och försök att skapa en hel människa. Fyll din bakgrund med minnen och upplevelser, låt arrangörens idéer befrukta dina egna och skapa ett liv åt rollen. Hitta ett sätt att vara, ett sätt att tänka, gå och tala. Hitta ett betongrum och spela ut din roll tillsammans med gruppkamraterna i egna minirollspel. Diskutera Minevas värld och din plats i den, relationerna i er grupp och gruppens relationer med andra. Arbetet att ge en roll liv är fascinerande och givande, om du känner att du har din roll och världen nära hjärtat kommer Mineva att bli större. Det är livsviktigt att du i allt ditt personliga skapande slaviskt håller dig inom de gränser som Mineva sätter upp. Att komma till Ta-Sin som en unisar klädd i rött är lika fel som att gå naken ombord på 46:ans buss eller att bugga svagt i bakgrunden som statist till nyinspelningen av Kristi sista frestelse. Mineva är i grunden en genomtänkt och passionerad skapelse av oss arrangörer, du är hjärtligt välkommen att möjliggöra visionen.

Nedan följer en lista på de roller som vi först och främst vill tillsätta. Som ni ser finns det roller för alla smakriktningar. Målsättningen har varit att Minevas roller skall vara en fast förankrad del av världen samtidiget som de ger möjligheter för spelare av många olika slag att delta. De som tycker om spänning, äventyr och action hittar sina givna rollförslag, de som älskar intrigspel och konspirationer hittar sina och likaså de som är ute efter utmanande sociala och emotionella konstruktioner.

Många av dessa roller kräver speciellt engagemang av dig som deltagare, andra är mycket svårspelade. Vi har försökt markera alla sådana speciella omständigheter i listan nedan. Under kommentarer har vi också skrivit en del om vad du kan vänta dig som deltagare i gruppen. Alla dessa grupper är omnämnda och beskrivna i Jakob S rapport i brev 1, men

vissa har även tillkommit eller utvecklats.

Efter att ha kontemplerat dessa roller går det alldeles utmärkt att göra en anmälan.

Billias 6-8
Kidnappningsdraman, slavhandel och misslyckanden.

Syndikatmånglarcellen "Ta-Sin Tobak" 7
Skön avspänd tobaksförsäljning i understaden. Rökhak.

"När lyktan släckts" 6-8
Smygande inbrott. Smidiga och klättringskunniga spelare. Ej höjdrädda. **Haket "L&K"** 8
"Bästa haket i Ta-Sin", enl ägarna.

Haket "Kraft" 8
Machohak med rå musik och armbrytning.

Glädjecellen 4
Jagade artister i hård tillvaro. Gärna pantomimteater. "Onda" roller.

Dariider 10-15
Maktkamp, svek, bitterhet, djävulska planer. Talang för konspirationer.
VÄXLANDE STATUS

Denatörer 5-8
Arvsforskare inom huset Janus. Intellektuella och moraliska intriger.

Egerer 8
Hårt driven fifflarvardag a la Oliver Twist.

Mördarmördare 5-8
Paranoid och pressad tillvaro. Våld.

Mudderligan 6-8
Våld, detektivarbete och inre konflikter.

Ezooner 6-8
Sammanbiten äventyrarstil blandad med bazaartillvaro. Sakletaruppdrag.

Furier 6
Våldsam arrogans, psykotiskt beteende, förtryck och maktvansinne. Stora utrustningskrav, god skådespelartalang och förmåga till hänsynslöshet.
HÖGSTATUS

Syndikatmånglarcellen Kashnik 10-15
Vältalig ledare med gott "livesinne" samt spelare med vilja att intrigera på egen hand. Gärna elektroniskt kunniga med vilja att bygga intressanta vapen för uthyrning.
TIDSKÄVANDE, HÖGSTATUS

Syndikatets Ledningsgrupp; Cellen Rör 6
"Fackföreningspameri". Mitt i månglarsmeten.
Behöver en livvakt (helst liten) + två till medlemmar; (en "mötesansvarig" och en "kampanjansvarig").
Helst "talarförmåga".

Nornor 10-15
Hackerintriger. Stor egen initiativförmåga och list, spänning och mycket att göra. Ingen datavana krävs. Några roller kvar!

Estnilister 3
Hektist sökande efter döden. Eventuellt korttidsroller. Goda skådespelare. Två roller kvar.

Porel. I mindre grupper 30-40
Administration, byrokratiska intriger, spionage, fältoperationer och förhör.
VÄXLANDE STATUS

Syndikatmånglarcellen "Fem Marker Press" 5
Syndikatmånglarcell som säljer billig skräplitteratur. Kioskkonstnärsvardag med skrivmaskin och cigaretter, ibland kombinerat med fältuppdrag med Hattarna.

Jarner 4-6
Biljettskojare. Snabbtänkta lurendrejare.

Hattar 8-12
Mycket att göra. Detektivarbete.

Kessler&Kessler 6-8
Intelektuellt detektivarbete, diskretion och smak.

Korom 10-14
Brutal och osofistikerad tillvaro. Våld och skinheadartad mentalitet.

Celester 6-8
Mystik, teknologi, smygande. Höga utrustningskrav. Gärna elektroniskt kunniga.

Sazeller 6-10
Vägvisare, bra lokalsinne och gamla kompasser.

Syndikatmånglarcellen Gitoc 8-10
Som ovan plus stor ansvarspost, kontroll av alkohol.

Gärna barvana.
TIDSKRÄVANDE, HÖGSTATUS

Syndikatmånglarcellen Veber 5-8
Som Kashnik plus elektroniskt kunnande och sminkörvana för bionikinstallationer.
TIDSKRÄVANDE, HÖGSTATUS

Vildsinnarna 6-8
Argsint bröstarcell som med bomhot tilltvingar sig marker från hak och månglarceller.

Rotter 6-8
Lädermånglarcell.

Syndikatmånglare 10x6-8
Varierande försäljning av allt möjligt. Intriger och diplomati i Macciavellianskt drama.
Ordna med mystisk försäljning.
Del i Syndikatets intriger.
Stor frihet i utformande av grupp.
TIDSKRÄVANDE &

Icke syndikatsmånglare 2x6-8
Som ovan plus utsatta och terroriserade.

Dolder 6-10
Uppgiven och förvitrrad tillvaro med surrealistiska "Naked Lunch" intriger.

Shifons Gasmän 6-8
Tillgång till Lustgastuber. Finurliga intriger.

Hakcirklar 3x6-10
Drivande av hak. Ansvar för ransonering.
Del i Syndikatets intriger.

Takiter 10-15
Motståndsrörelsestil, terroraktioner och politiska intriger.

Melindi 10-15
Agitation, terror och förtryck av män. Höga skådespelarkrav.

Tostlarcellen 4-6
Överlägsna men ensamma. Alienation.

Destruider 6-8
Dubbelroll. Tillgång till lufttrycksborr och verktyg.
Terrorverksamhet.

Gileru 6-10
Mystiska intriger med dolda motiv. Mycket besynnerlig

kultur. Svårspelade roller. Egen tillverkning av extremt välgjord latexmask. Viss arrangörsfunktion.
TIDSKRÄVANDE, LÅGSTATUS

Nanotorer 2-4
Svårtillverkad rekvisita, höga skådespelarkrav, mycket att göra.
TIDSKRÄVANDE

Nanotorgesäller 2
Mycket att göra, kluvna lojaliteter, intriger. Höga krav på utrustning. Gärna förstahjälpen kunniga.

Hemister 3
Statistartad och omänsklig roll. Tillfällig eller reservroll.

Associat 4-5
Eskorttjänster, kompass och kartläsarförmåga.

Psyloter (fria) med 2 medhjälpare var. Separata grupper. 2
Extremt svårspelade ansvarsroller. Goda talare och skådespelare med stora möjligheter att förbereda sig. Vissa arrangörsdirektiv. Mitt i smeten.
HÖGSTATUS

Tostlarpsyloter med 2 medhjäplare var. 4
Som övriga psyloter. HÖGSTATUS

Tostlar. I mindre grupper.10-20
Maktpolitiska intriger. VÄXLANDE STATUS

Proctroner 5-10
Spänning, detektivarbete elitförband/säkerhetspolis. Våld. Extrema utrustningskrav, endast aktiva utåt under nätterna. Vissa direktiv.
HÖGSTATUS

Vävproctroner 2-4
Vävpoliser. Jakt på Nornor i Väven och verkligheten. Kluriga gåtor och invecklat detektivarbete.

Janus Högfolk. Individuella roller 20-25
Kammarspelskänsla, intensiva intriger, lyx och maktfullkomlighet.
Höga krav på rollspelande, framför allt talarförmåga, stora utrustningskrav
VÄXLANDE STATUS

Monestrater 6-8
Abstrakta och mystiska intriger. Relativt lugn tillvaro. God talarförmåga krävs pga. legendberättande.

Kyriter 4-6
Heliga krigare, mystiska intriger och svåra strävanden. Ohyggliga utrustningskrav, gärna poetiskt lagd. Duktig på att slåss.

Kreister 6-8
Intellektuella och teknomagiska intriger. Prylknypplarkunskap en fördel.

Innovater 1-3
Som ovan men HÖGSTATUS.

FÖRKLARINGAR

HÖGSTATUS betyder att rollen troligen kommer att befinna sig över sina motspelare i status under nästan hela spelet.

VÄXLANDE STATUS betyder att rollen pendlar mellan extrem lågstatus och högstatus. Sådana flexibla roller är exempelvis medlemmarna i Nools hov, som krälar för viktigare och trycker ned mindre viktiga Janer. Dessa roller kräver ofta stor känsla för statusspel.

LÅGSTATUS betyder att rollen är en extrem lågstatusroll som kommer att vara i underläge under nästan hela spelet.

TIDSKRÄVANDE betyder helt enkelt att arbetet kring rollen och kontakten med oss kommer att ta upp extremt mycket tid. Alla roller tar mycket tid, men dessa kanske innebär att du måste skaffa extrema mängder material eller bakgrundsinformation.